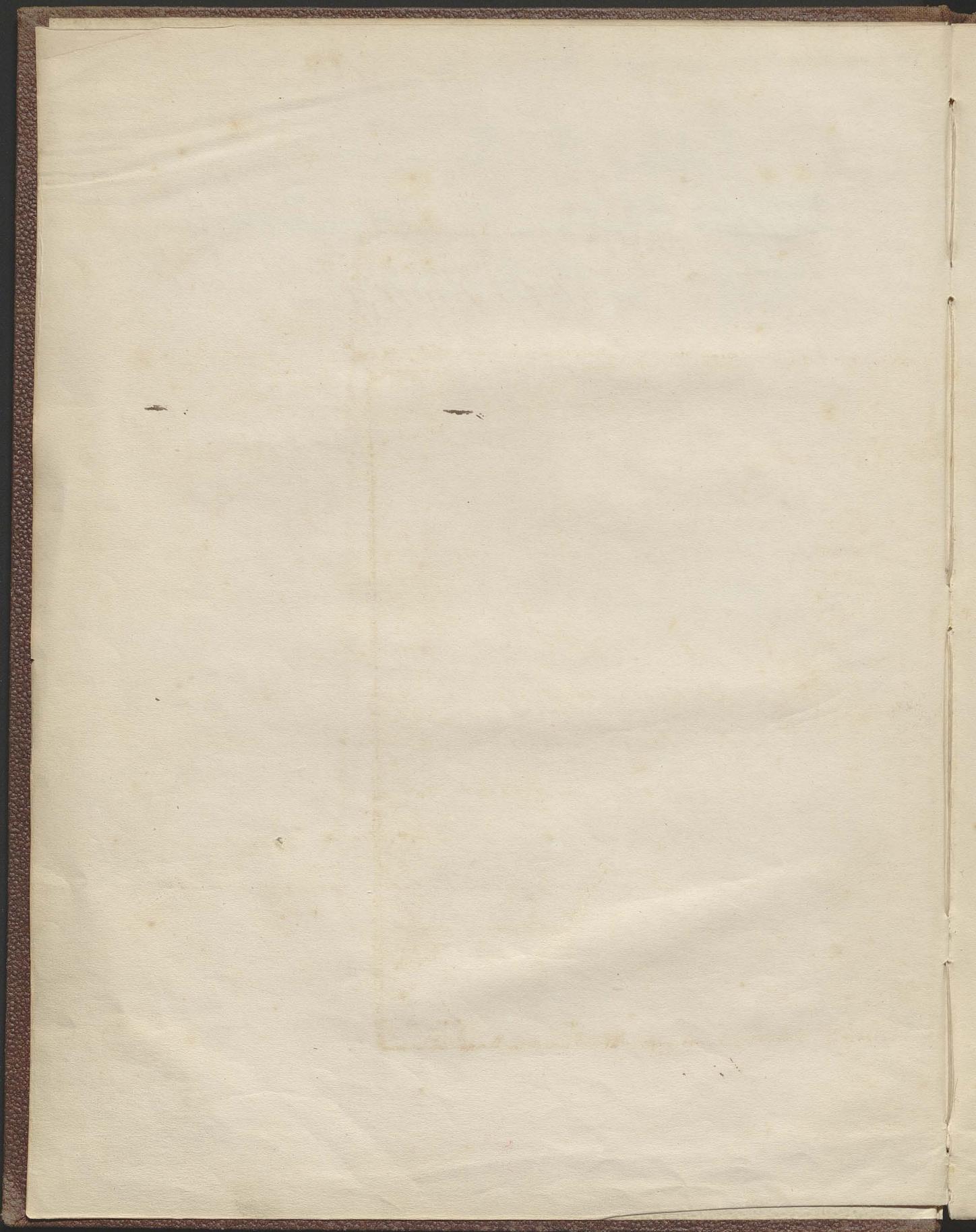

T.D.

N. Inv. 6794.

matki Libery T. B. z imiętami
z domu Spółkow Kozieniowskiego
Teofili z Bobrowskich

1858 r. d. 5 marca

w dniu

St. Józefi.

Modlitwa.

Pred Liebie, Panie, — Bo tyliko przed Liebie, —
Mojim przyjściem z życiem i ze wszystkich boli,
i z całej dolii, i z całej niedoli,
upiesią modlitwy żywioły....

Ojcie w Niebie!

Oto ja stuga twoja umbrona,
— pod stoniem nadziei, czy strod trocki nowy —
miosę to wszystko, co, w twojej wszechmocy,
na moje stabe rotoryle vaniona....

Nieskarz, Panie!... Lijar twoego Anysia,
choć gnie się na dół, lecz rokuosi do Nieba;
i wiem: ze moły Sokory potneba,
co suierneim skrydlem do siebie nas zbliża.

Nieskarz, Panie!... Chci Ty swiadkiem, Boże!
Wieków mien sercu skonali bytō wiele?!

Jak w dni utrzesień słyś moje Niedźciele,
 I jak w zimowych gąstach, nadziei nocy zorze!!
 Nieskazite, Ojcie!... I jci do ostatka
 Noli Twój będzie w niej duszy rozgromny
 hymn i pokorny! Nie spojrz, Słotiny,
 oto:— Mieściasta, i Polka, i Matka!"

Wie, gdyż jci za mne pacierz moj ustanie,
 to jescze tylu serce moje mieści,
 dla których niech też, trwoğ i bolesci:
 że za nich wiecznie będzie moje wotanie!

Jako Mieściasta: za roskąstkich, moj boja,
 których brak pociech w ciętkich probach życia;
 co w boju samotni weigli od powicia;
 dla których sawsze i wszędzie rozdroże,
 gdzie wiecznie błądzi ich strudiona uoga!—
 A gdyż się dwiejsz, wybledli jak chusta,
 mięt ich niewesprę, ani żadne usta
 nieseknąc do nich:—"oto prawely droga!"

A jako Polka:— jci tylko przed Tobą
 moje wymiowii Ojczyzny moj miasto;
 bo od tak dawna Polskę zagrzebaną,
 ie świat sis dżiwi gdyż po niej zatoka

serca drix moje!... Męca Twojej ręki
 pochniesią ją z grobu; otoż w swoje blaski;
 zrob ją symboliem twojej miłosnej Łaski;
 swistej wolności niech da Leodium wodzki;
 niech tą ugodnią, jaz̄ tu jaz̄ na ziemi—
 na dacie wypręgnięci Twojej obietnicy:
 kieły skinniemiu ze swojej stolicy
 Tę w nieśmiertelności kierowcy nas z racjiem!

J. M. Małka, Panie: — cara rozbłyszcza,
 iukiem Marii Twojej Dzieciicy — Matki —
 rozbłogostawiam modłównych ostatki!
 Jęciem ostatek podwoje ramiona
 do Nieba! — Z całego mej istnienia,
 moe duszny catoż, sercem moim catoż,
 za krewią krewi mojej, ciata mego ciatu,
 sercaui serca mojego — litosei! .

Notam: o! Panie!... Nic rokone, nienie,
 nie czyni światu świata, nie jego pionty,
 leż chleb codzienny, a przez plac — swisty,
 daj im na ziemi!... a w Niebie — z bawiecie! —

A przy tym chlebie i za ten zbezwieniem,
 do połki tutaj wędrównie biega
 niech czwórkę polską i wiary hocheja,
 wyznające czynem!.. Daj im pozwolenie!
 A w pozwolenia chwili, daj im mistwo!
 W radości statosz! We wieku — ślepoty!
 A w obec Polski daj im taka czwórka
 by zwieńczać dla niej z rokoszą — użyciu mistwo!

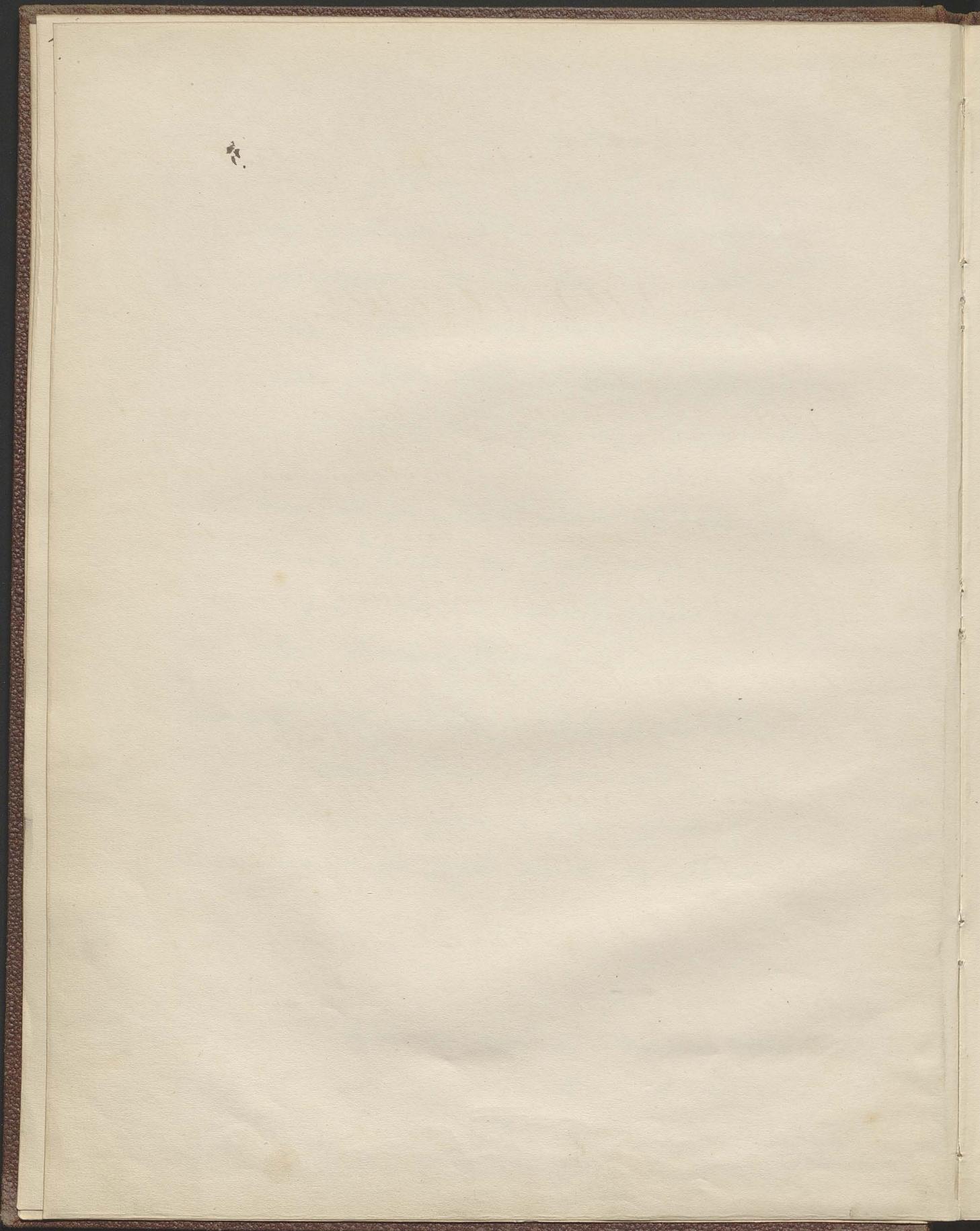
Oto Twoja Srebra, półtora nieodkrytej
 K podnóżia Twoego; aż półki w jej duszy
 głoś Twoich obietnic nadziej nieporuszny!
 Wytruchaj Panie — bo serce mi pęknie!...

Leż nie! W pokorze milczenia bądź Panie,
 bo we mniem rynie Ubawiciela stara
 i mroczny moje jak i Jego mowa:
 „Twój, nie moja wola niech się stanie!“

Amen.

kochanij manej kochu w obliciu ją i mincia dźci udej-
 sze ją zaszczycać k mroczności
 ofiarują A... 8...

Terechowa . r. 1858. 7. 6. lipca.

Narzeczonej.

Przeszytem , myślę , i marzenia świata .

Spleśń się nie daję i wosy na skórze ;

że mussə swiadectví kiedy chciwe stonie ,

choć z nich wyznawai codzienną chwilę świata !

Gizko przeszytem : - lec Boż bosko hasza !

To cudna hasza - Ty - moje marzenie ,

Spływała swiadectwem je faszem zwągień ,

Jenis' jesi niewiem : czy iżys , czy manę ?

S twim sercem - biegnie wspania lec niegniecie ,

lecko , przygnysto - ah ! dobrze na świecie !

Dźy rawnież uderzy - jesi rozcudnia Frani ,

J niewiem , niewiem , gdy pieszkaja choroby -

624 Ju nam pływa nibieśka parure

624 my twiem ziemis do niba sekans!

A....

Dobry-dzień

Wierzeowej.

10 lip 1855.
Terechowa.

Witaj - dzień dobry, oj, moja droga
z wieczora zebdem : to przy twoim boku
dmusiek promieniami jasniał mój oku,
J dzień był w duszy , tak , jak u Boga
Aniołom jego , swiętym i Wybranym
Swici na niebie na niepokalaniu .

Dzień dobry , zebdem , chci ziemia zgromadzona
w nocnych ciemności kryta się ochronie :
Bo oś ni ziemi - to ziemska dzinanie
Kiedym przy Tobie , a Ty - rozwietlona ,
Pogodna , jasna - jak Bóg chciał mój ludzie ,
By biedni ludzie marzyli o Niebie !

Teraz dzień dobry ! Wark nie mas nienaroczy ?
Prawda ma droga ; w kairę iżyska dobie

Kiedyś ty z nią a ja, gdy przy Tobie,

To i w ten zmierzch, to i w ciemni nocey,

O! byle razem — to wiecznie i wawsze.

Dziesiąty , droga , mów i Tobie bądź !

A...

Hurtelecionej
jaz Konie. -

1858. 21 kwietnia
Bereburga.

Kochanko moja, kieniasto i żono
Te trzy imiona jak trzy gwiazdy pionu
Na twoim przesystemie czoła;
W ich to promieniu myśl ma upłonica.
Faktem trzy szersztem, że jaz rozbawiona
Ufogostawia nawet ziemi sole. -
Bo gorzeć masz w mych pragnieniach
W kieratach ziemińskich i o ducha tchnieniu,
Bóg był obecny i ufogostawił:
Gom' kochat dusza, serca protoczył,
On przed oczami meni rozboczył,
I ty siebie przy mnie postawił.
Wie, gdy tu Tobie, moja, i na jubie
Kto się zwieci i tonie jak w nubicie

To mi obcene bozych natchnieni Faski
 Mazzesie — jawem ; nadzieja — spotkaniem ;
 Mitosie ma — zyciem ; wiara — przeboistwem ;
 Niesmiertelnoscią myslili mij oblaski !

Ty ma kochanka , niewiasta i żona

A przedewszystkiem polka rozbiorona

Na grobie Foski , przed wieczne switanie .
 A coż wierz otem , że , gdy w natchnieniu chwili
 Such mój na grobu biczowany się schyli

J po modlitwie z niaż rascim powstanie .

To mi jij ryska daj w roni — jak twoja ;

To ona stępa ze mną jak Ty — Moja ,

To u niej w oku twych oczu spójrzecie ,

To ona wiele , lecz jak duch przeyrzysta

Tak jak Ty piękna , szlachetna , porzeczysta .

Tak jak Ty — moje życie i marzenia !

Wiąz ja ku Bogu , rozwarczone dacie
 Dzie s tego świata . Wszystko me na świecie
 Prost serce idzie , jak pacieni swisty
 Bóg mi dał tyle co swoim protokołom
 Gdy kaszt dla nich , tij ziemski obłokom

Roztajemniczy cudów świat zakłaty !

J ja zgłębiwy , i cuda w nimie zyciu !

Bolejszemu niesie serca biciu

Nigdy , jaz nigdy ile by te nimoże !

Dla tyle szczeria ja winiem Bogu

Być tak zgłębiwym , aby z ziemii progu

Bes zadrzwienia przejść wzbawici przestworze .

Dla tyle darów , Boże mitosierny .

Jalm tobis ufnąj , jalm dla liebie wiemy !

Ghoi tryz czasami myśli ma utrudzona ,

jednak niepadnia , wakai się niebędzie :

Bo ze mna , przy mnie — mój stroj . Mnisz wojdzie
Potka — Kochanka — Niewiasta i żona .

N....

16. maja 1859.
Kestuccie;

Chomicz

daje jej medalik Małki Boskiej

figura i smutno na oczyściej robi:

Bo na jej piersiach pomniki grobowe;

Bo na niej plagi Boga zsyta susowe;

Innych serci nieznamy — proce boli!

Niara nam stignie w tym wiekowym skonie;

Misja, z katibusz, jak zęza palęca

W domosty życia dusze nasze stracą;

I pod odkurzem — nadzieja nupionie!

O! nie ze stworzeń Bozych w nas już nima...

Z tych ludzkich dziejów, nam nie ludzka doła;

I kramstwem dla nas dobra, czynna wola,

I z amian róku dla nas tylko zima!..

My w mocy wroga, jako w greckie mocy,

kosmy czynili, kosmy przedsięwzieli

Wszystko my w grusach lub w grobie ulegli,
 Stojec nam we dniu, gwiazd brak nie nam w nocy
 I w przepaści patrzym stignieci oczyma:
 Bo w życiu Polski - Polski nigdzie nienajdu!

to

Bok! czasem tylko domowe ognisko
 Heje w ukojeniu, dwa serca oświeci,
 I o jak zboszczone śmiecia matki dzieci
 Niechca pociechy; - a przy sobie - blisko,
 We wspólnym żalu i w jednej żałobie,
 Liją w swistocie tif Matthi - co w grobie.
 Danieckiem który w taką wspólnosć boli
 Wizje te serca - jest ta wielka miłość
 Ktora noc rumaka i rumaka zawitost
 Oświeca stonem niemiernych boli,
 I taki nadzieja w każdą bytu chwilę,
 Jak wiosna z ziemi, jak kwiat na mogile! -

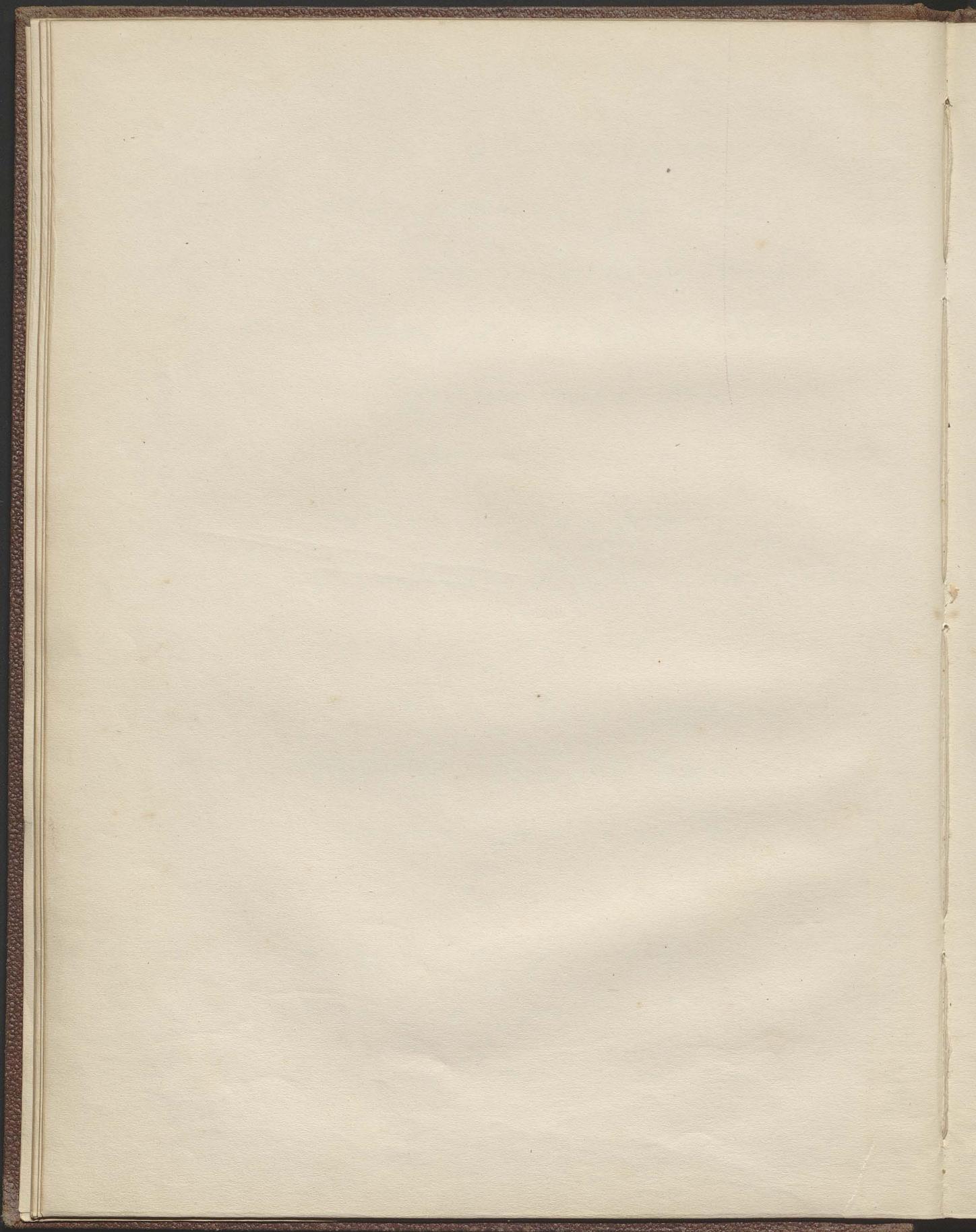
Bo dom - to strzecha - to ogier domowy
 Koroniar sala , królew majestatem ,
 fdeia , przed zunionym niemocą swą , światem ,
 Potka pod skrytem Niebiańskiej Królowej
 Marii - Dziewicy , stoi wieka - dzielna ;
 Skuta - wolna ; umota - niesmiertelna ! -
 Przy tem ognisku , pod tą naszą strzechą
 Chociaż by ptynę , choć kowali sis serca ,
 Chociaż za nagrodę czynią morderce .
 Wiesz nam - mocę ; nadzieja - pociecha ;
 Miłosie - ofiara , miłosę - poświecenia
 Ignicenij pierś - jako wolne schronie !

to

Wige na twój , hono , - na piessi niewisiecię
 Zawiesam obraz Królowej Bolesciei ,
 Królowej naszej zabitej Dzicygry !
 Niech ona hei two serca blizny ;

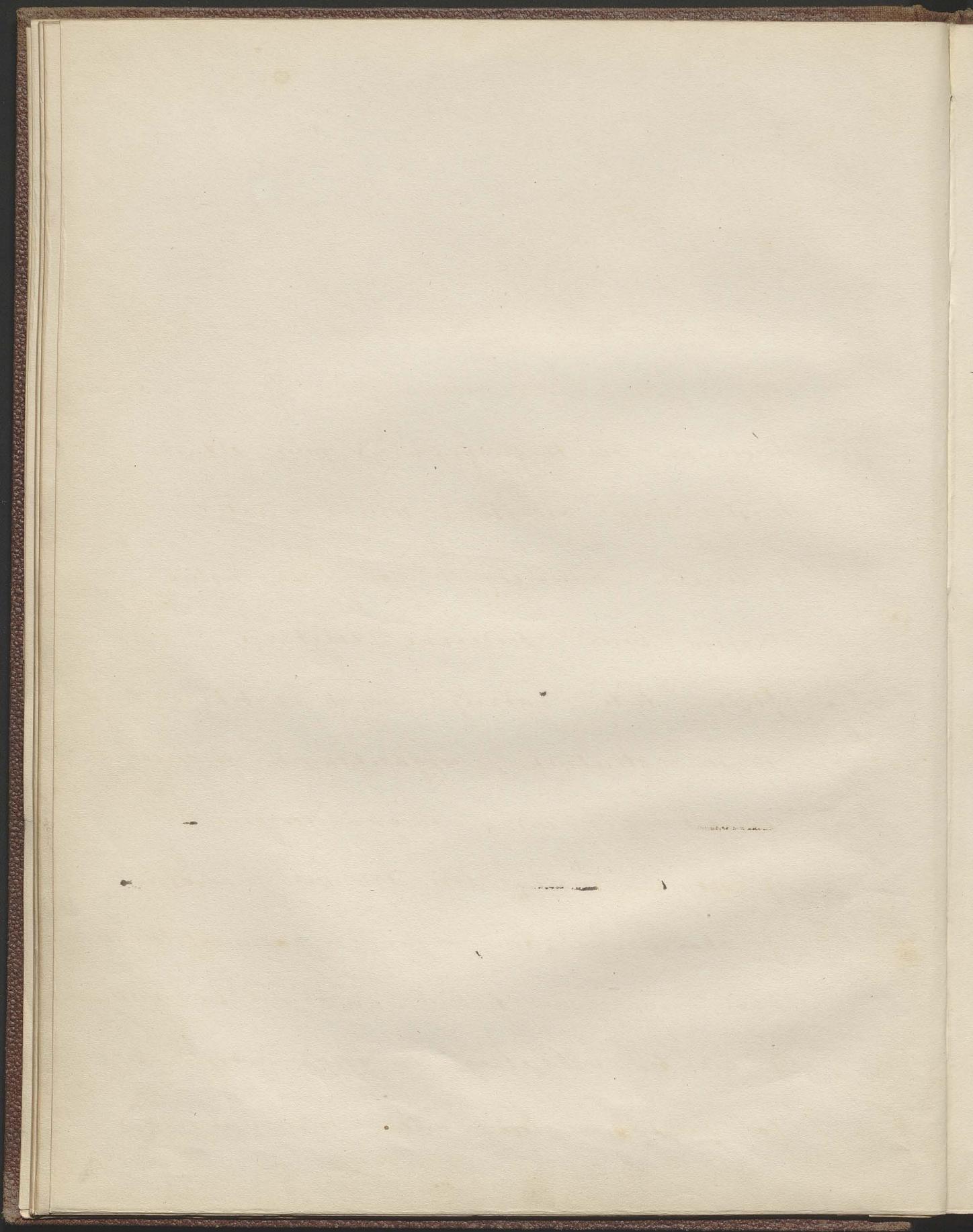
Niech Matki serce pełne majestatu,
 Byje ku Tobie promieniem jej Łaski;
 Niech płyną na cie(crystosci) jej Łaski!...
 Jak Ona w niebie:— tak ty bądź — tu, — swiatu
 Twojego domu! jak na niebie Ona
 Źdrojem Łask, Zbawieni: — pod domową strzechą
 Ty bądź pogoda — litośćią — pociechą!
 Jak w niej najświetlszości: — tak w Tobie złożona
 Niech bądź godność Twojej biednej ziemi
 Śród walk i potus, i burz i zaciemi.....
 it gdy przed cielą czyny sis wysnują,
 Rosciel sis dorysem przed Twoją Królową.
 Podranko wierna! życia Twoego skarbo
 Bądź modlitwa, który ocali ją
 Niemo mityczna, my już rozspaceni:
 Niemo — by zbawić! my — by być zbawieni! —

A....

Slubnej parze.

Niedawne dni te, — gdy'm ja przed ołtarzem
 kicię moje istnienie — dole i niedolę,
 z sercem niewinasty a pod Bożą woli . . . .
 Mojego życia serdecne czarze,
 gdzie tyle nadziej moich zabitych leży,
 myśli stratyckie, wzgardzoneckie przeszły,
^{błekit} Błekit (siz) cudny rajowo rozbój; —
 z głowicy ^{zeszto} ~~szerzy~~ śród mroczek ciemności . . .
 I choć na ziemi, jaz w niesmietelności
 Duch mój nie fraszuje, nie okwiaże się, nie zwodzi;
 A cud ten wskrzeszeniu co rospacz roztacza
 Gó przyjętych losów niesie dobrze wieści

drobito serca poczciwe, — niewiście;
I wola Boża nas stogośćawiać.

I namże taki nastar w zycia mają
Dłoty miłosći wzajemnej promieniem;
Widny lubim i przeczystem wzorcem
Co wieje w serca gdy te u wrot raju.
I wspólnie niebo jasne jest po nad wasi,
A dobro i piękno droga wasu astana,
Bóg Was przekonat słowami karpata,

A ludzie — ludzie najlepsimi lhami.
dear Taska Boża tylko po nad wasi
jak swista lampka u swiątyń oklepniak;
Kto chce ją tlyskieś srod posionek cierni,
Musisz ją scignać woli swój czynami.

Pojem wiec w Boga ...

jeśli serca warze

Trzymany urokiem dziecięcą miłości
 Stał taj ojczyzny - co w mroczni zatroszczy
 Już przer sat tyle chowa serca nasze:
 Dzis potęgami - podwójnymi siły
 Serca i duszy - miłości powinniszcza
 Kierze a świętej Matczyńskiej mością
 Aby uprosić u Boga jej pozyjście.
 O! Bo ja szesiąt - przeci Bogu fruła:
 Mysłecie w swym domu - ja tyle bez domu;
 Ja tamże chleb war - ja tyle bez chleba;
 A prawdziwe oczy - ja już niema kome
 Skakai nad głowę - co smutni, - cięcozy,
 Ja swoim brudem wypłakali oczy -
 Podwójny cierad - w dwójce serca zamiescie;
 Podwójnie zacis - w swim zdwójioniu szesiąt
 Gocie kochali, - dwiesta miłością.
 Kochając tezaz - dwiesta litotiaz.

I was
Kam oddzielna litość niech się wznoże;
Pokora wasza w dwójcej pokorze
niechaj przed Bogiem jako tampa głosie;
Nadzieja wasza — niech dwójceci się
jak duch, ber śmierci, a śmierci moźdy
życznej obyczajnej stryma — chci po skonie;
J wiata wasza — niech erynem się stanie,
Uzeciona sita wyrośnia do Boga,
J z zakłtego przewarcenia proga
Na nas wymyśli Piotr
Kam obiecane smartwy chwstania.

Idzie w pokojie: wasz Bóg zaż wiele.—
Patrzenie, Rzecze — kowani — przyjaciele,—
Mienia — i wszystko dobre w waszej doli;
J serca wasze cruciem wniebowzięte,
J wszystko pisane i mite i swista
A tu was pragnie tylko dobrij woli.

Wszystko kiedy wrótek wata w niebiańskim odświeżaniu
Utonie wygnanie przerwa tak pełne życia,
Kiedy stamtąd wraca cały przeboistwiony
Na żółt - gdrin^{tylko teraz} ~~szary~~, udra i praca.
Któremu życie dało bratnie plomienie.
I wróżecie sercem to upadku ślewig,
I wyckowajecie w miłości serce ludu,
Sam... jak młodzież chodząc po świacie:
Wtedy tis stanie — co mostek pragniecie,
Iść miedzią głaziem — boskie warci cudu...

et....

Wiersz s. p. Apollona Korzeniowskiego:

29

Synonim urodzonemu w 85^e roku niewoli
mołdawskiej, piosenka w dniu chrztu J^e

Dziecię - synu, spij ber śrubę.
Luli, luli... Swiat ten ciemny.
Ty' berdomny i berkiemny,
lecz spij z bogiem bos' ubogi.
Druje chrztu na ciebie płyną;
Boży - Duch co w łobie drzymie,
jest już duszą i ma imię.
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, spij sposajny.
Tys' pod obcych dachów ciemny.
Druje serc tykko śnem mitem.
Jeno wrąbieniem jesteś absajny.
Ale skarby te nie giną.
Swiat - roda wrzyka nie wrładzy,
serca wierne. - Zamknij oczy;
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, ja w lysiące
piesini, piosenk ser lumi' spieszysz;
Kaczanuje w cude wieszcze,
kaklne w gwiazdy, w kwiadły, w stonie.
Pisano, dabó na eis spłynez.
Na ich skrzydach zwalczany,
swiat ei stanis' eis zwiecklany.
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, niechaj łabie
chrzest do dity na iżnienie :
bądź adwajnie patrab w cieniu,
odwarte - chaj w żałobie;
oddarte... - gdy Jedyna
Matka Polakę Bać pozwoli
dzieignai' z grobu jej niewoli.
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, spij.... Chrzeat pstryńie
na twoj dwarz, na twoje strolo; -
Nieko, Boisko na ekolo....
Bałogustawie moj dziecinie:
Bać z Polakiem. - Chaj rozwinał
uragi łabie zrywania przedzg,
odrzuc' maryalpu; - nochaj nedzg.
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, gdy wrąg przyzna
żeś ty szachecie i chrzeszjanin,
powiedz łobie żeś peganin
a szlachetne Twoje - żgniliźna.
Gdy tańc wrąga złata ślimas
ja się skutam uobec śniata,
zrzec sie caja renegata....
Luli, synu mój, dziecino!

Dziecię - synu, pomiędzy łobie:
żeś bez niemi, bez mitosie;
bez Ojazdyny, bez modnosci;
poni Pelska - Matka w gróbce.
Bać Rudnicę Twoją jedyną,
Ta Zabita. - Ona misara,
Ona patnia, chaj ofiaras.

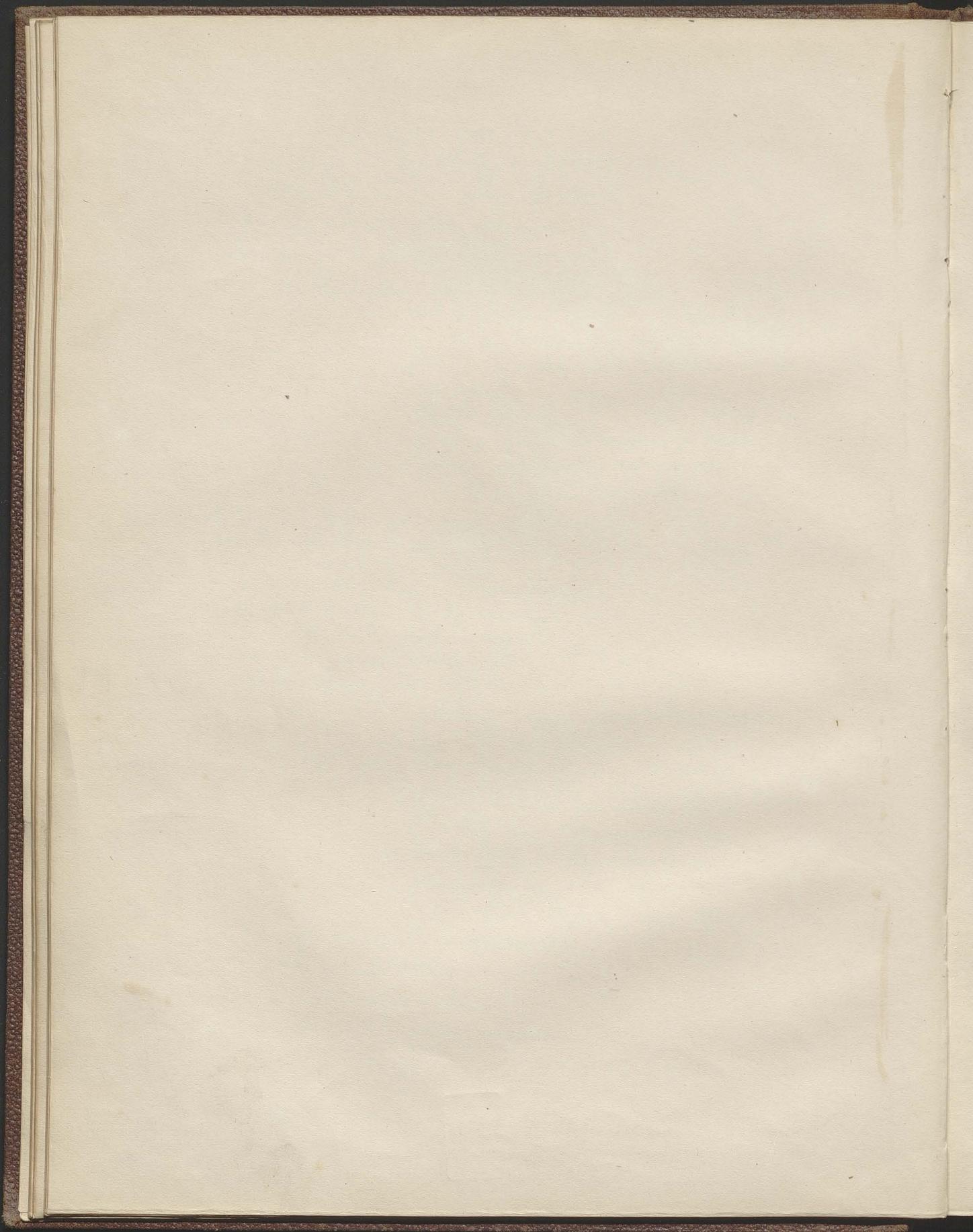
Luli, synu mój, dziecino!
Dziecię - synu, ber oddarte
bez Niej - oddarte
bez Niej - oddarte

I żbawienia bez Niej niemar!

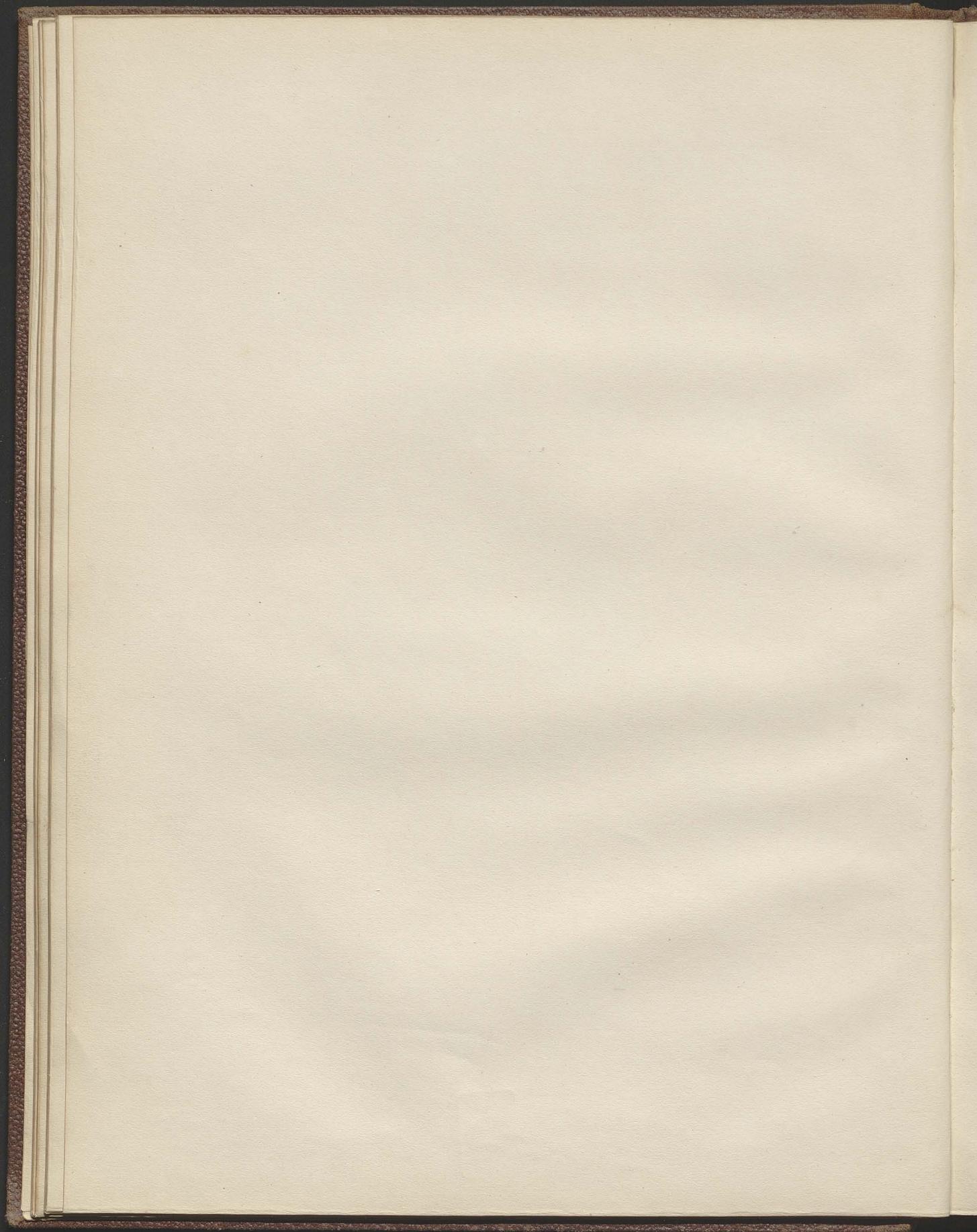
- Gdy eras pagidzie, dni upływasz,
Ty z ta myśla rosnij w dziekwozi;
Daj Jej, - łobie: niesmierdelnici'. -
Luli, synu mój, dziecino!

23^{ego} listopad
1857
Berdyczów

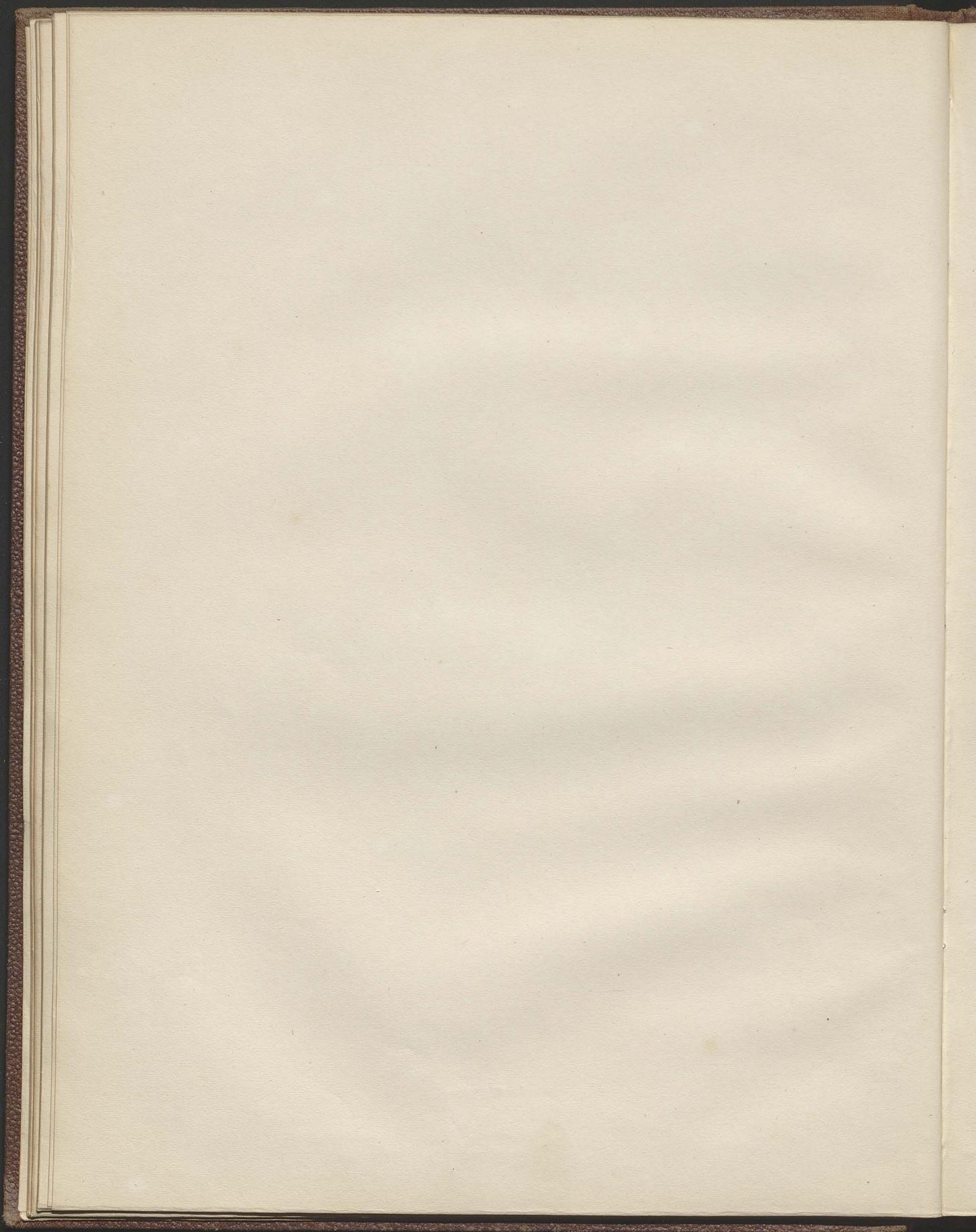
Diary
1857
Lyman

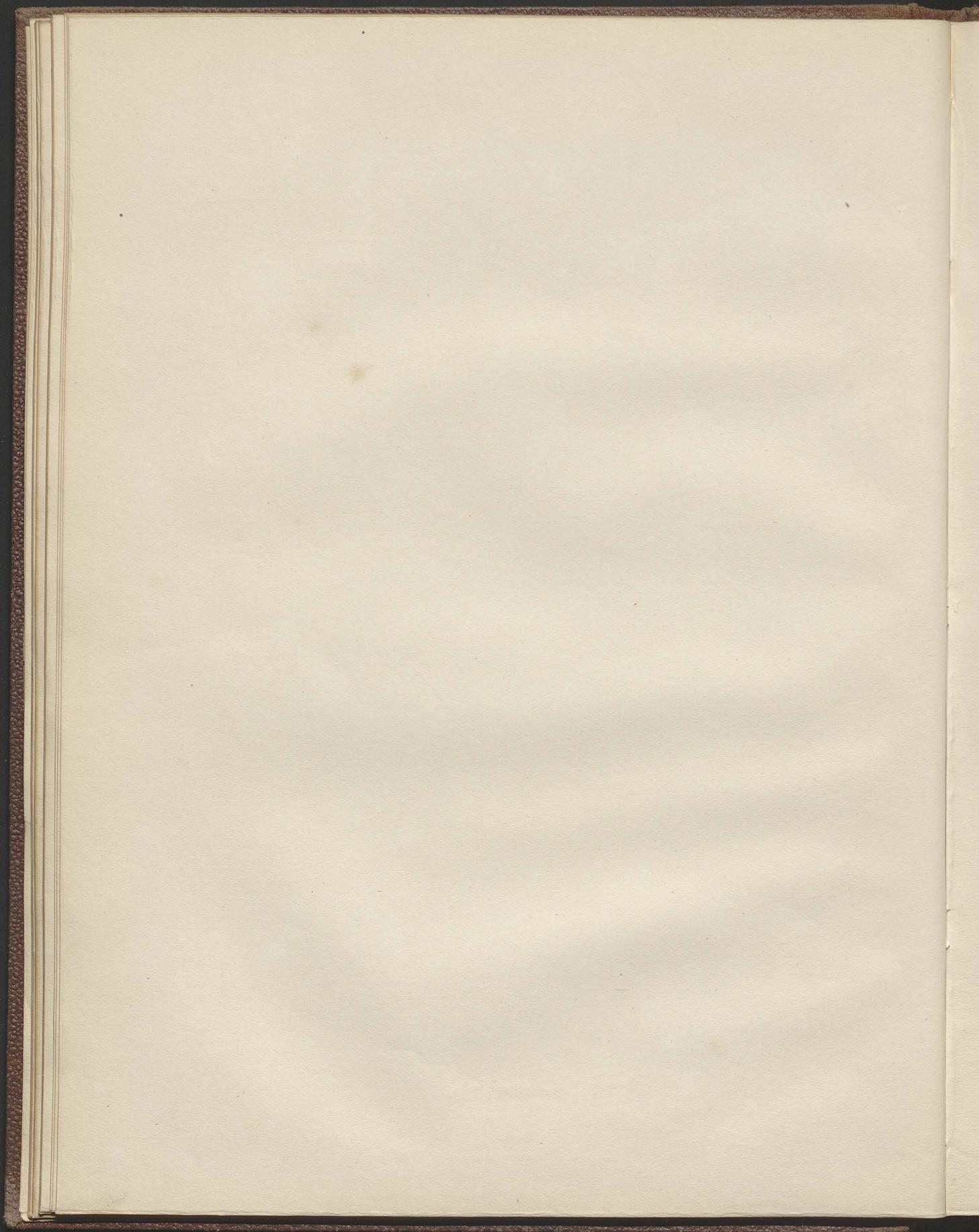

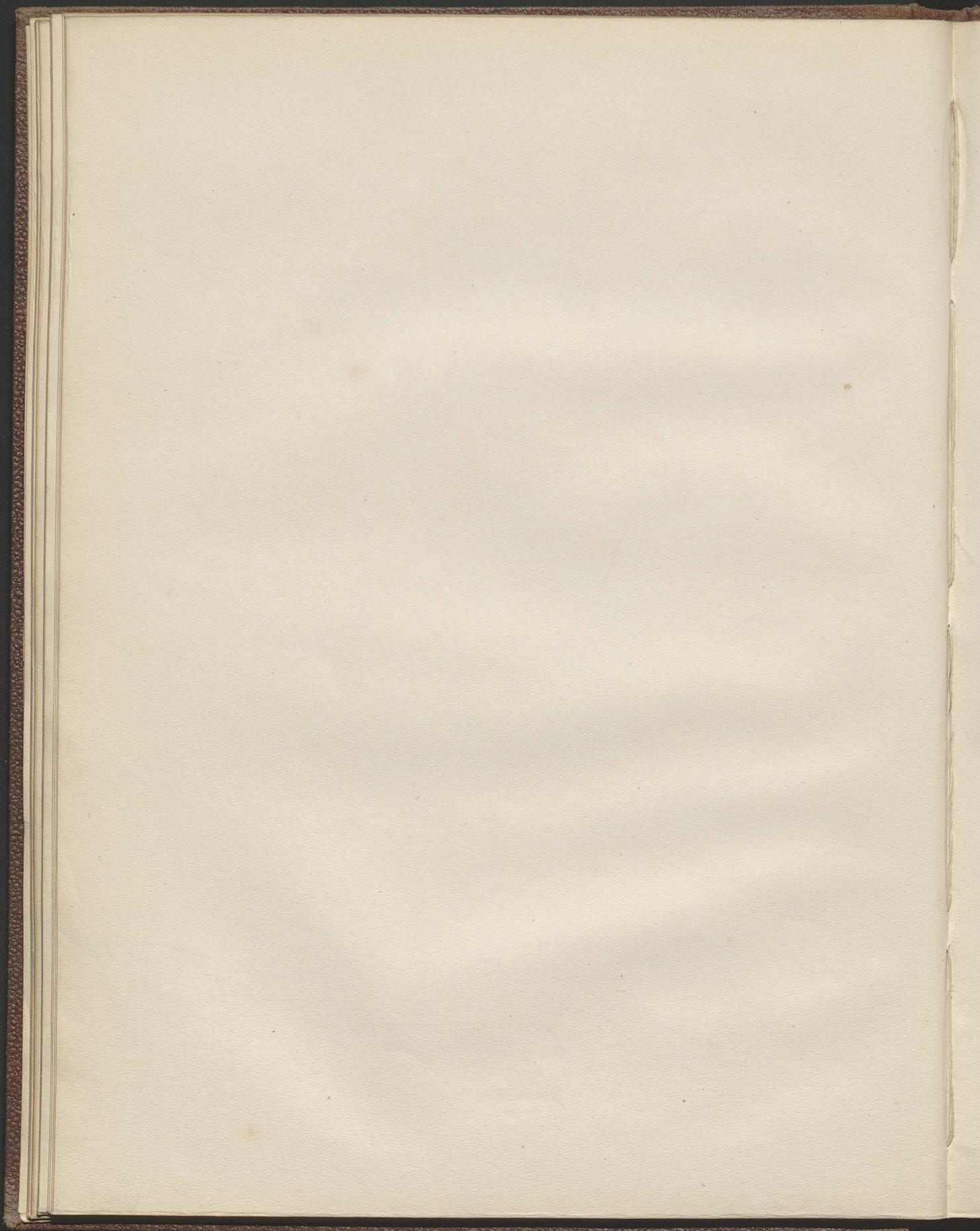

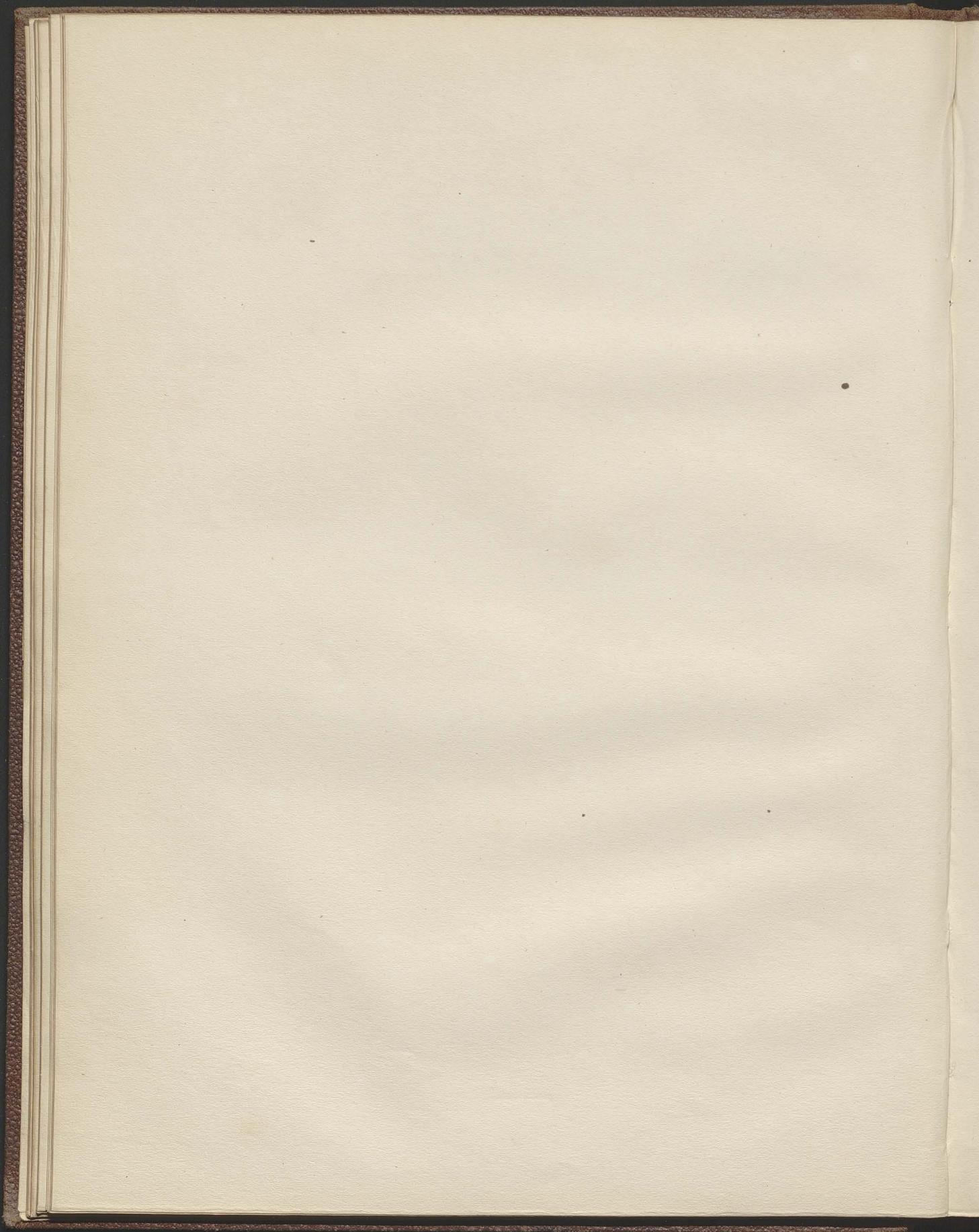

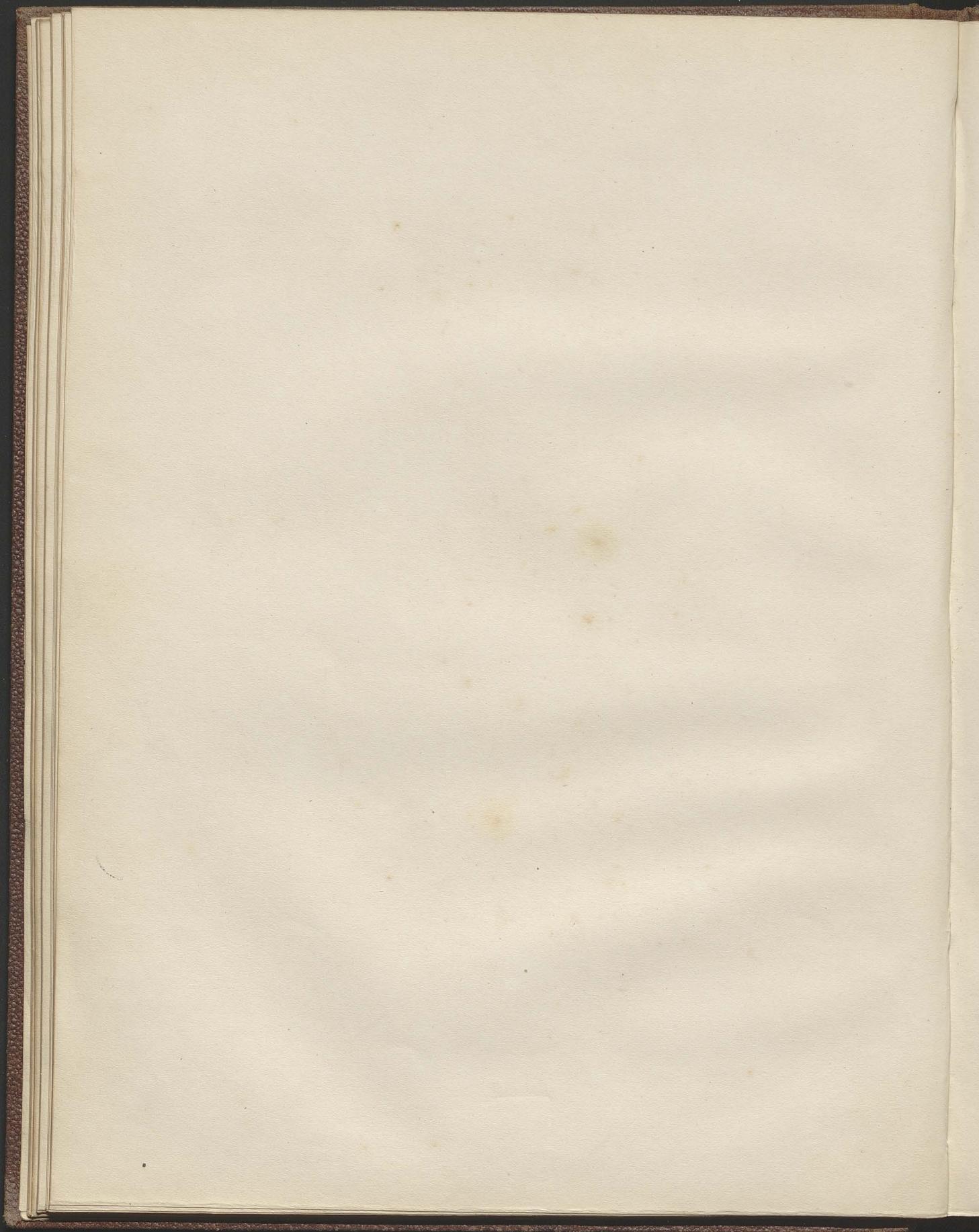

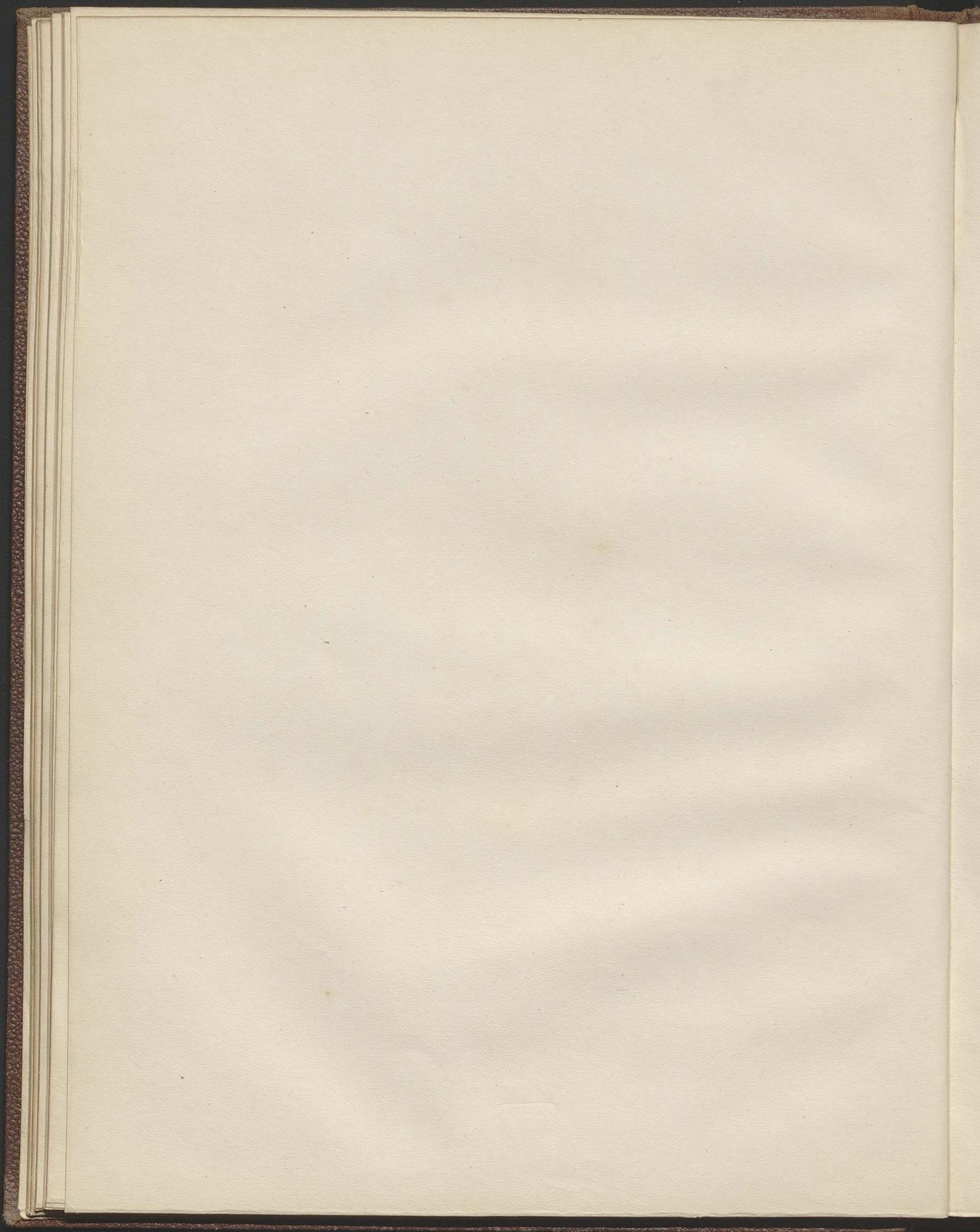

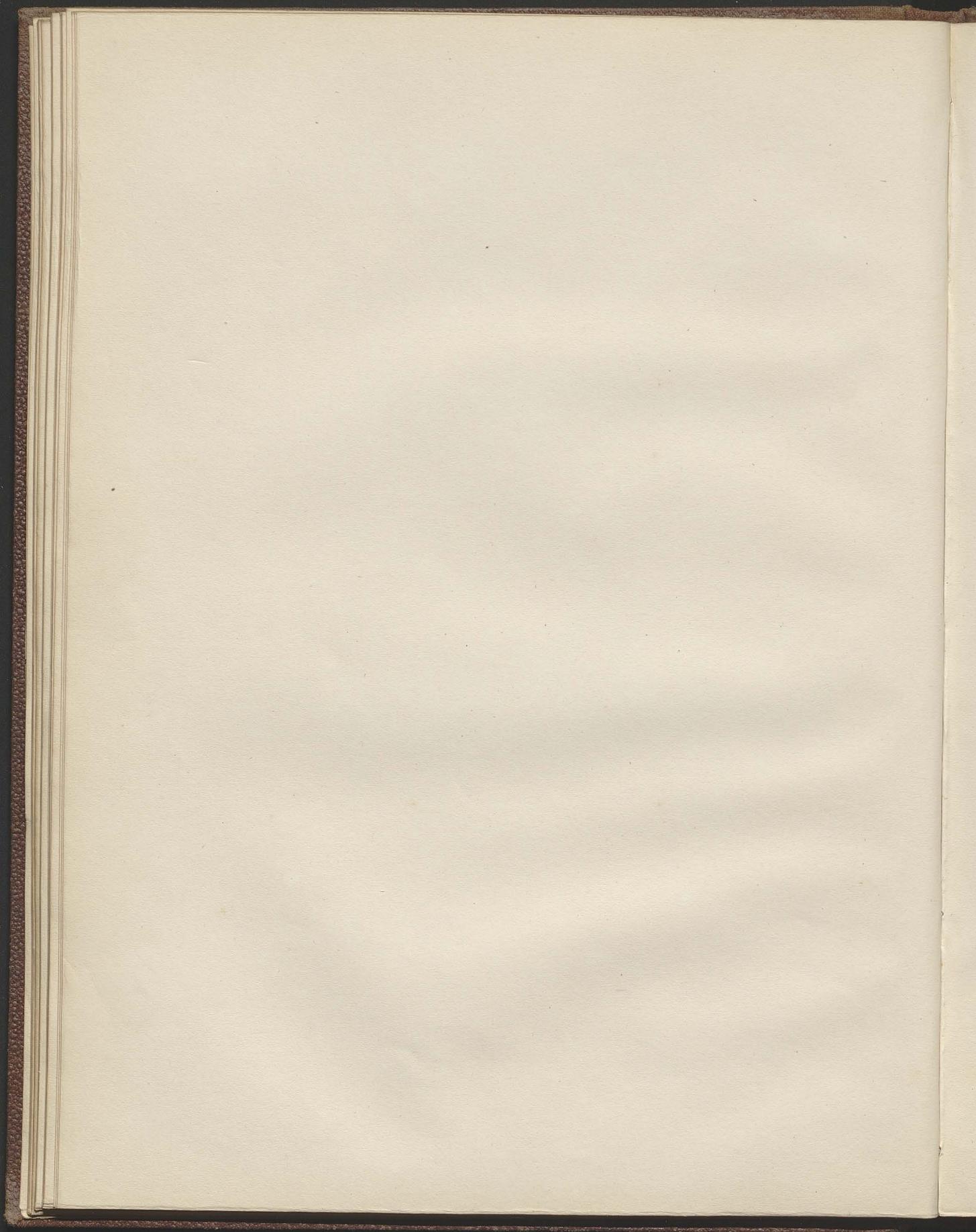

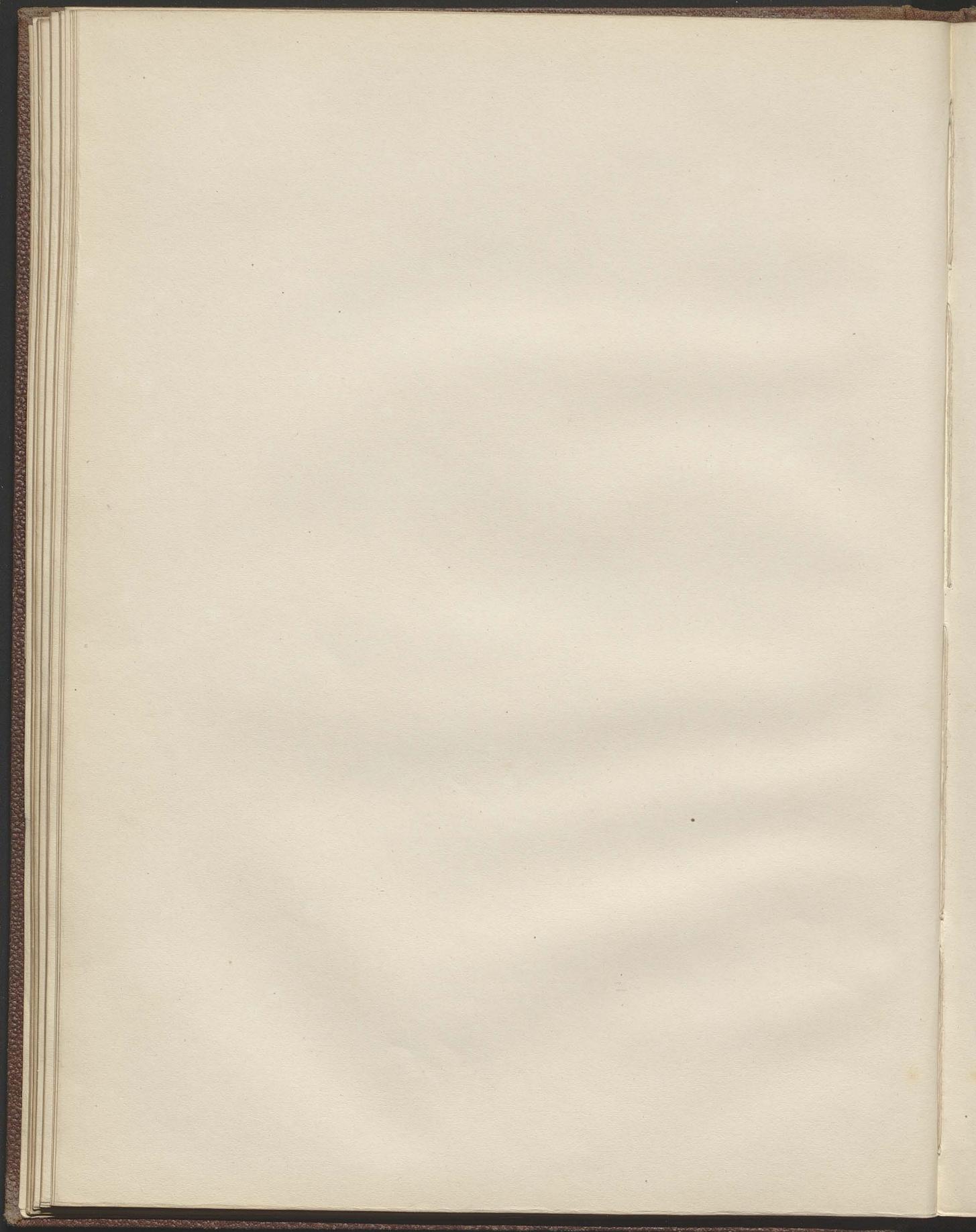

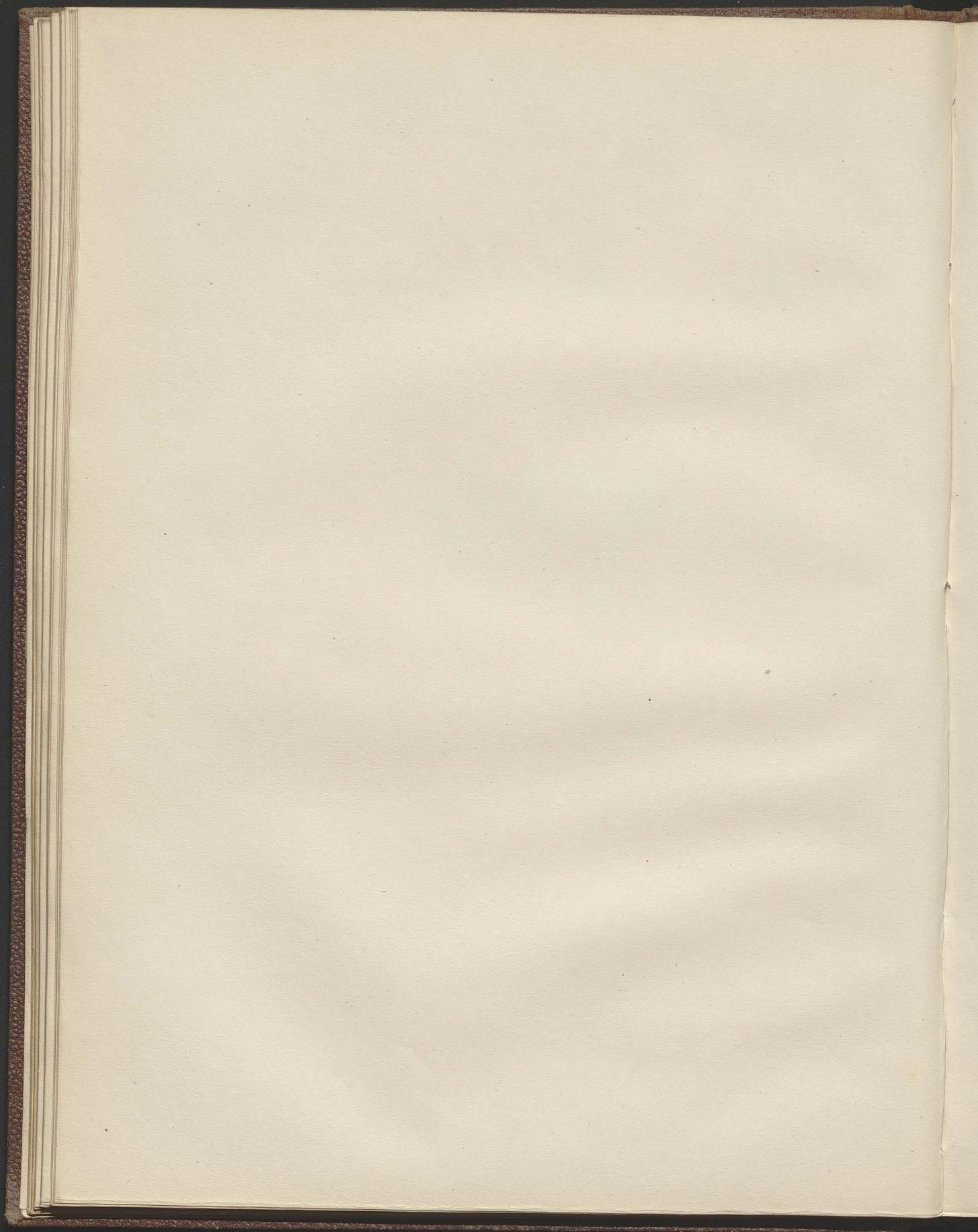

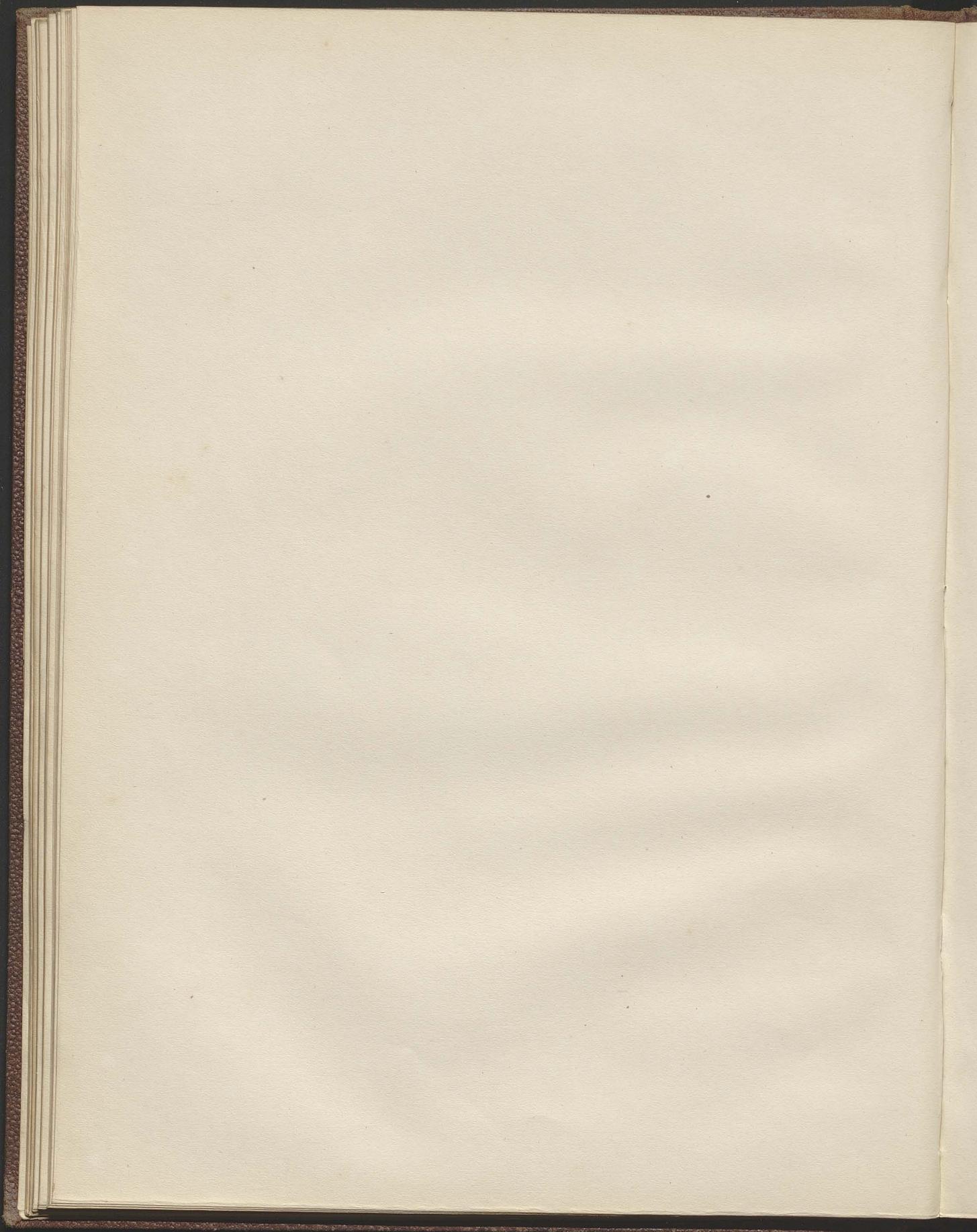

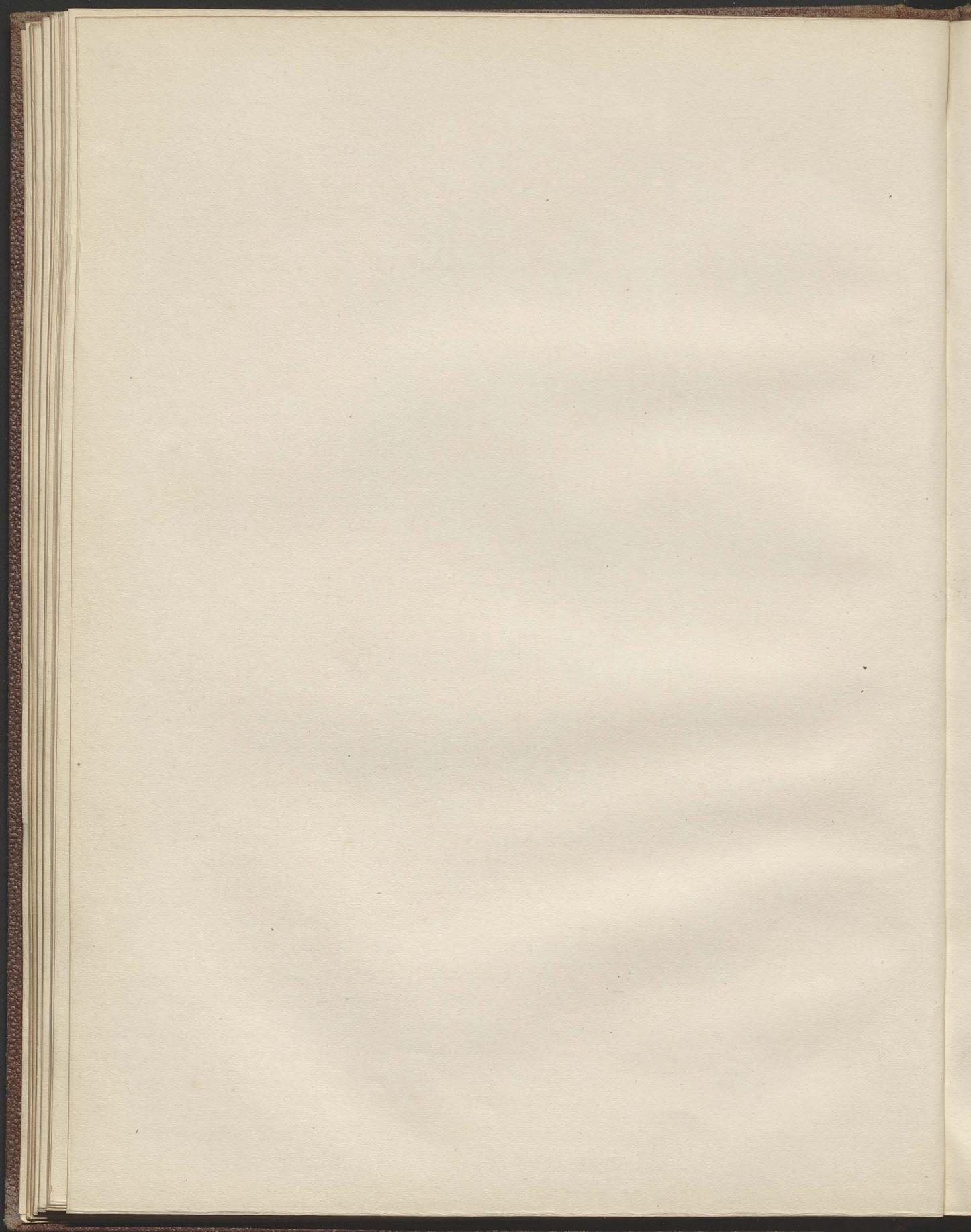

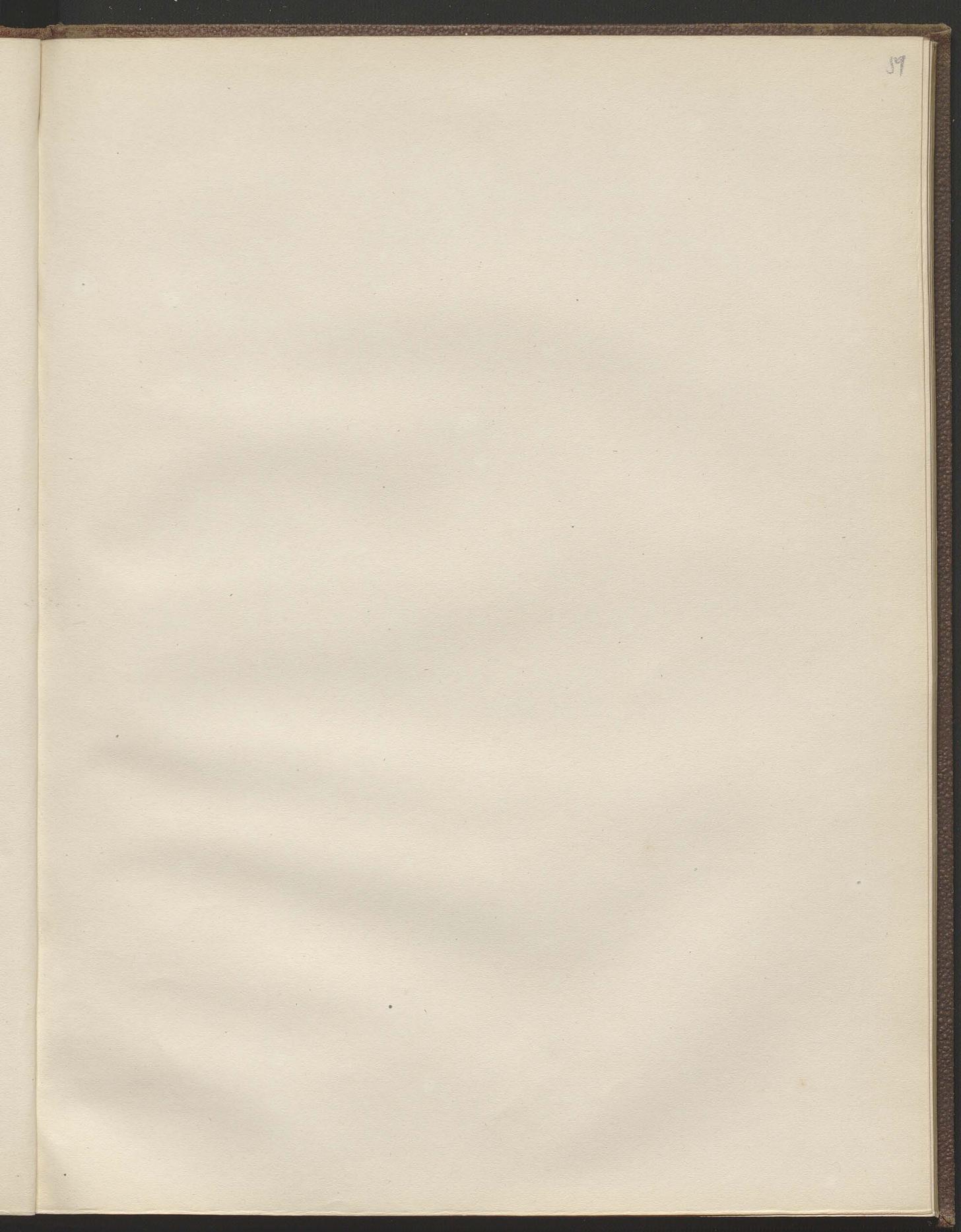

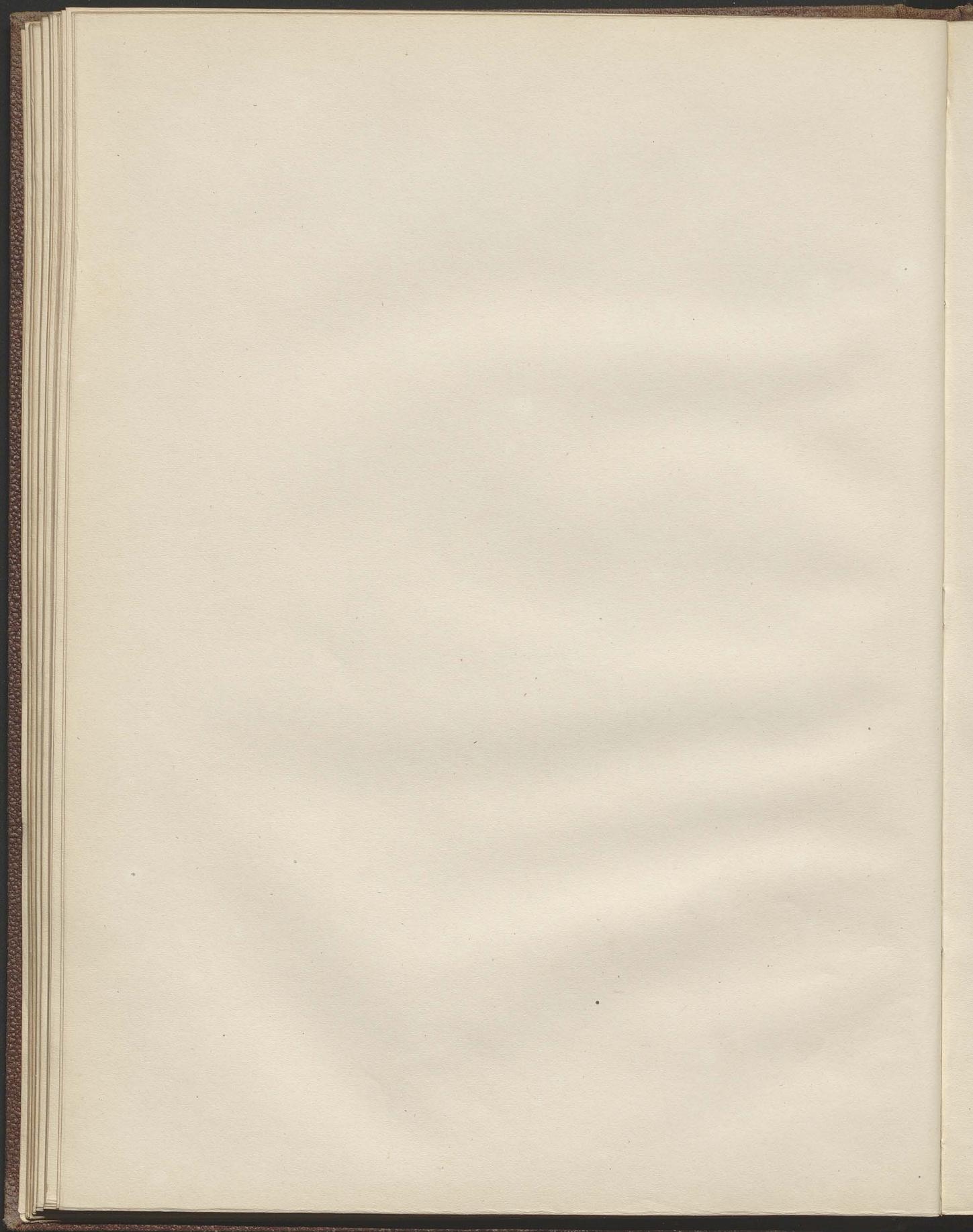

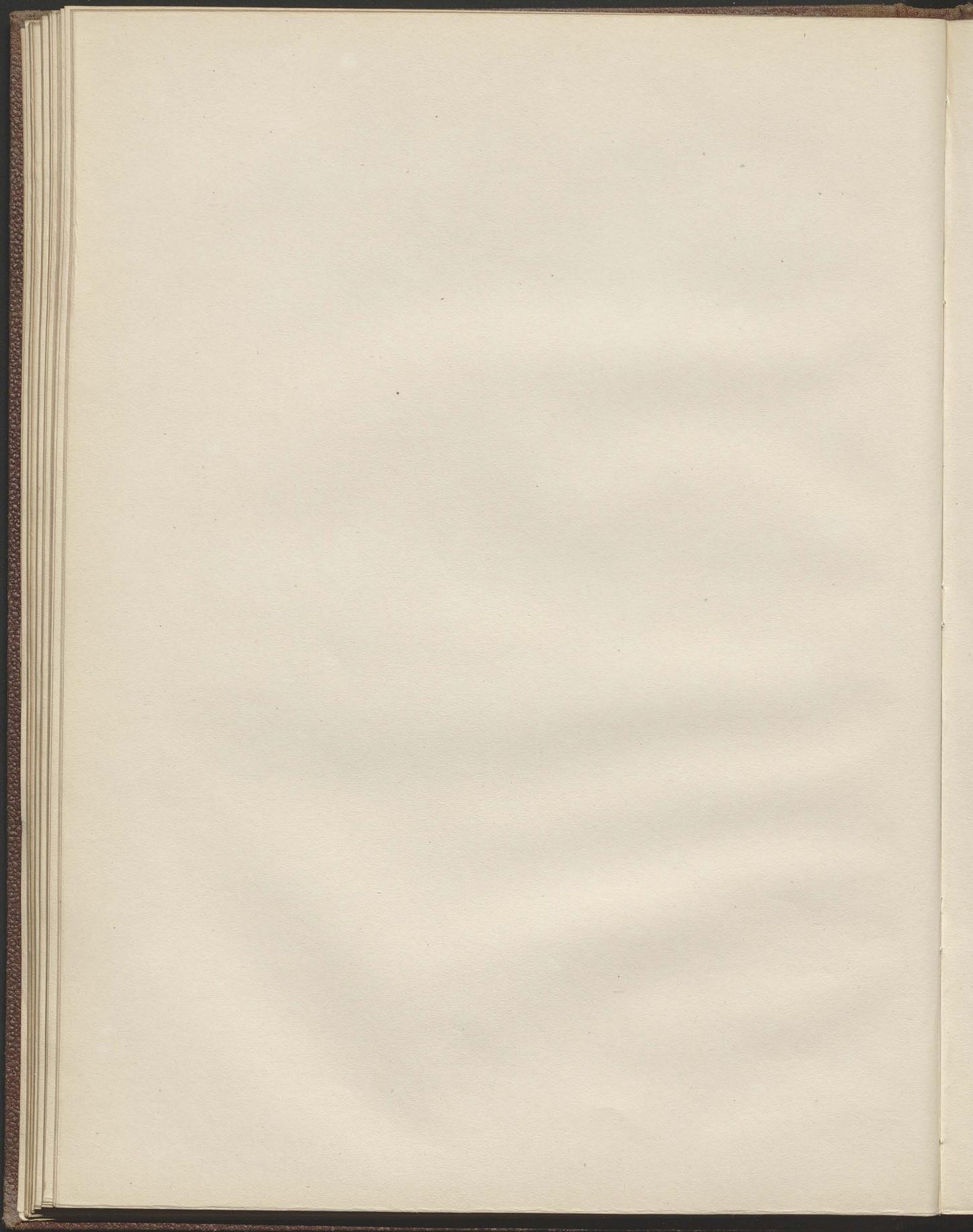

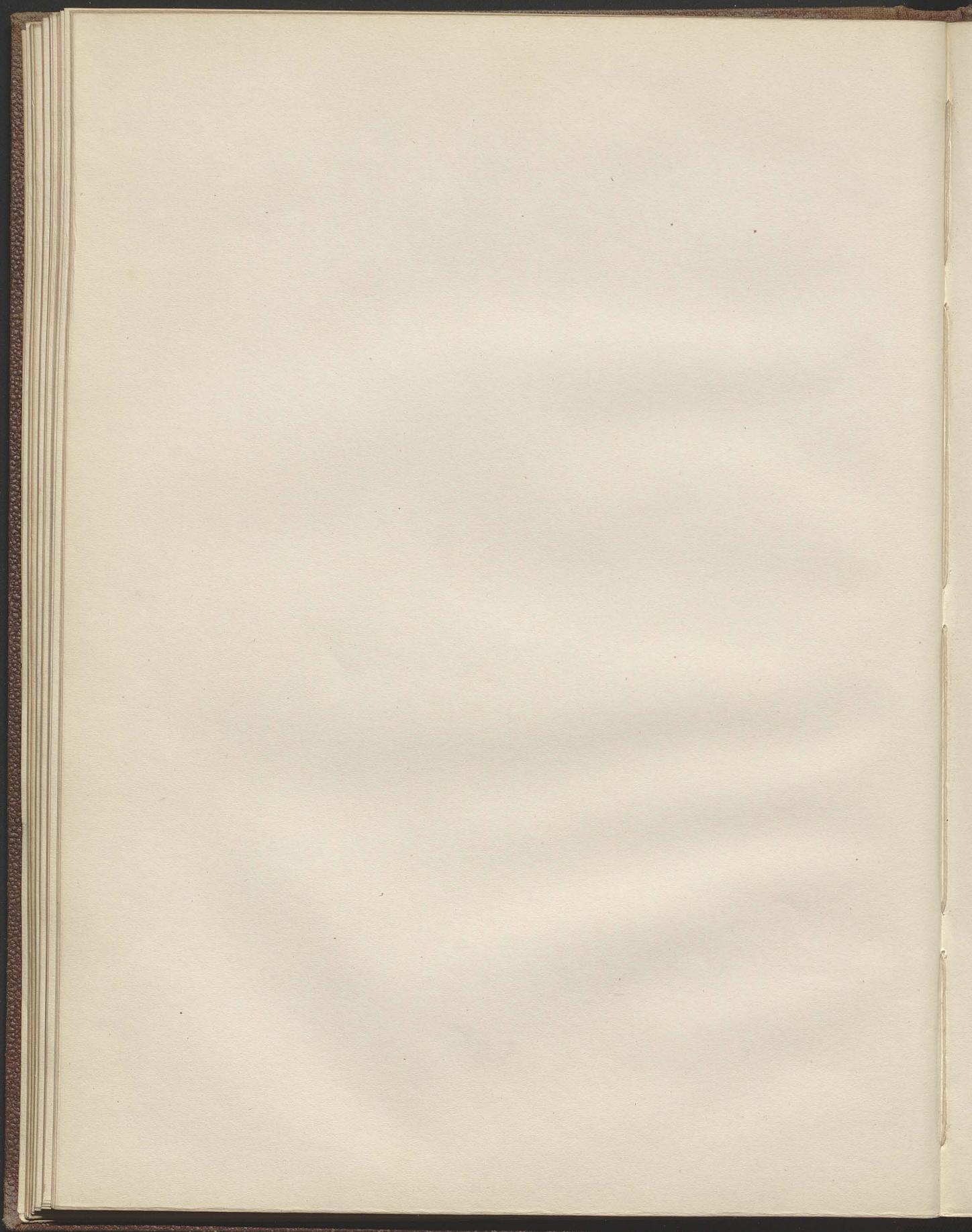

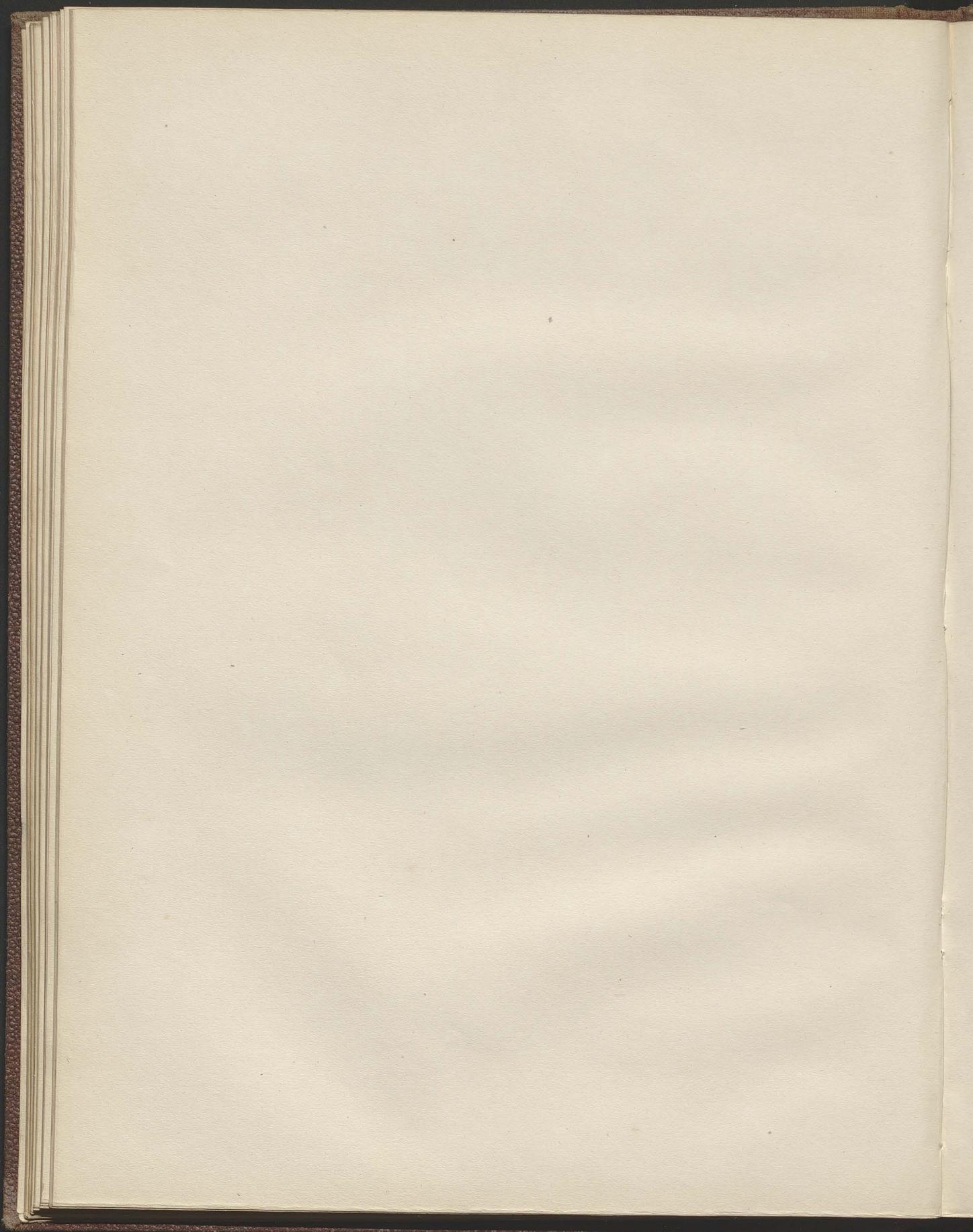

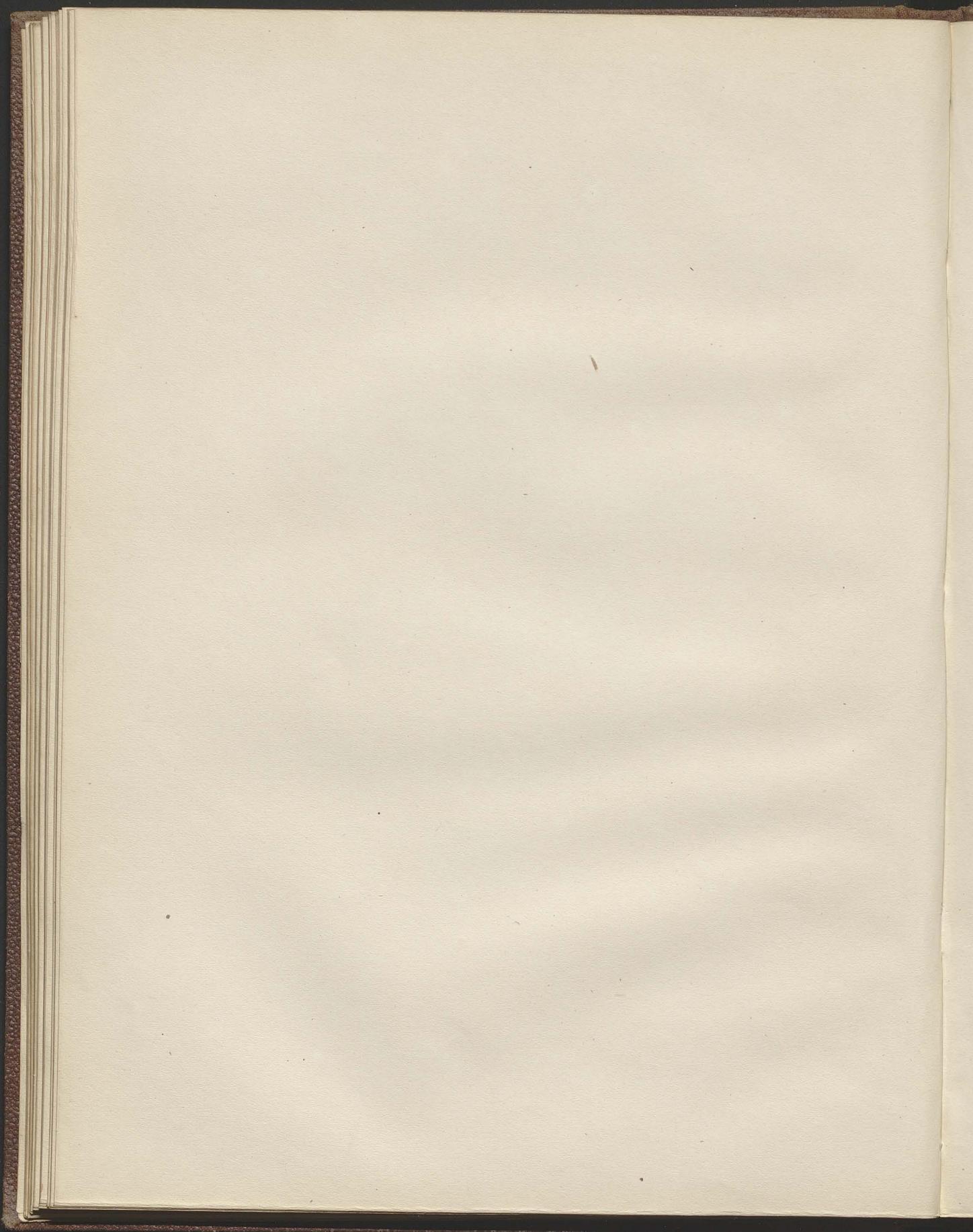

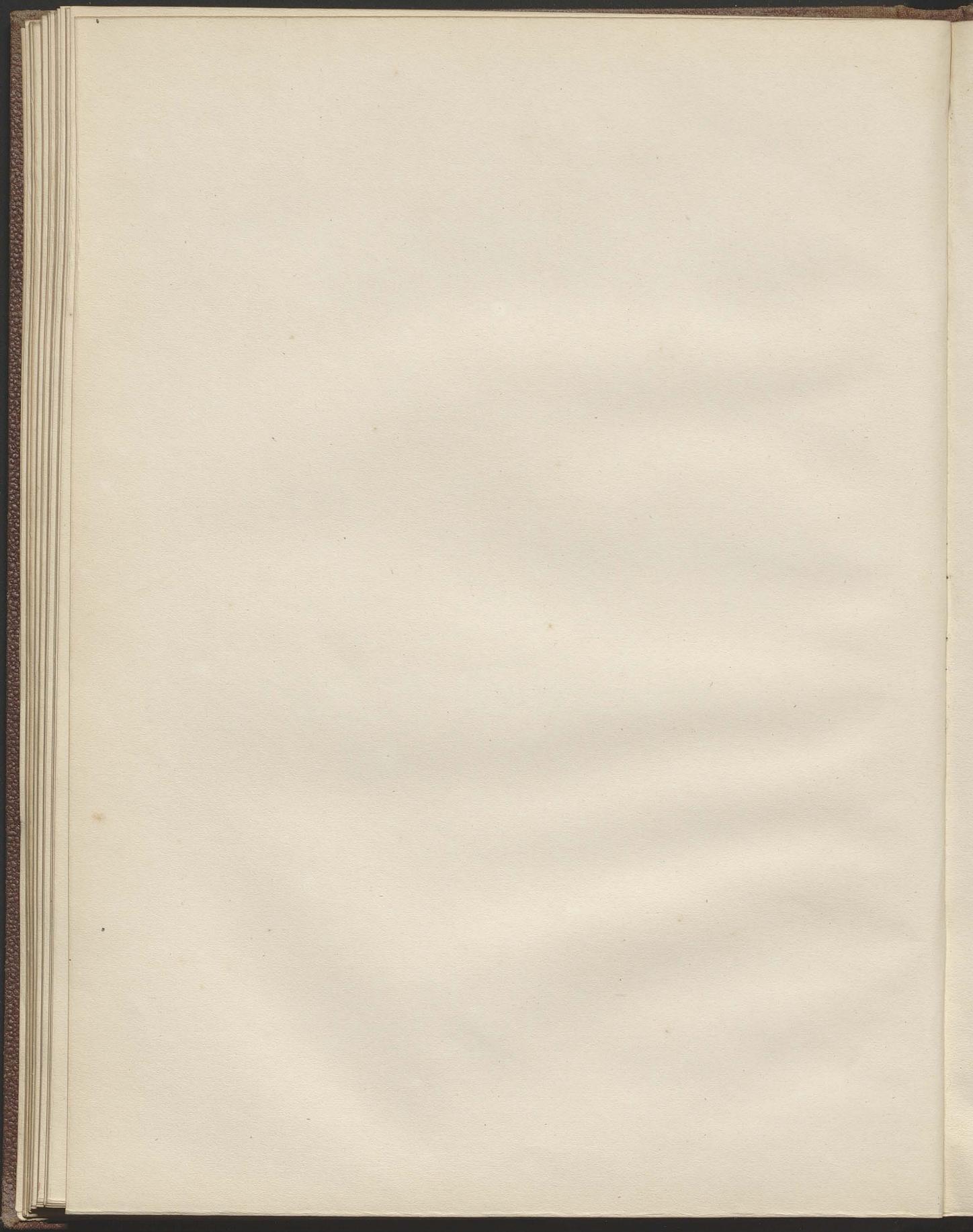

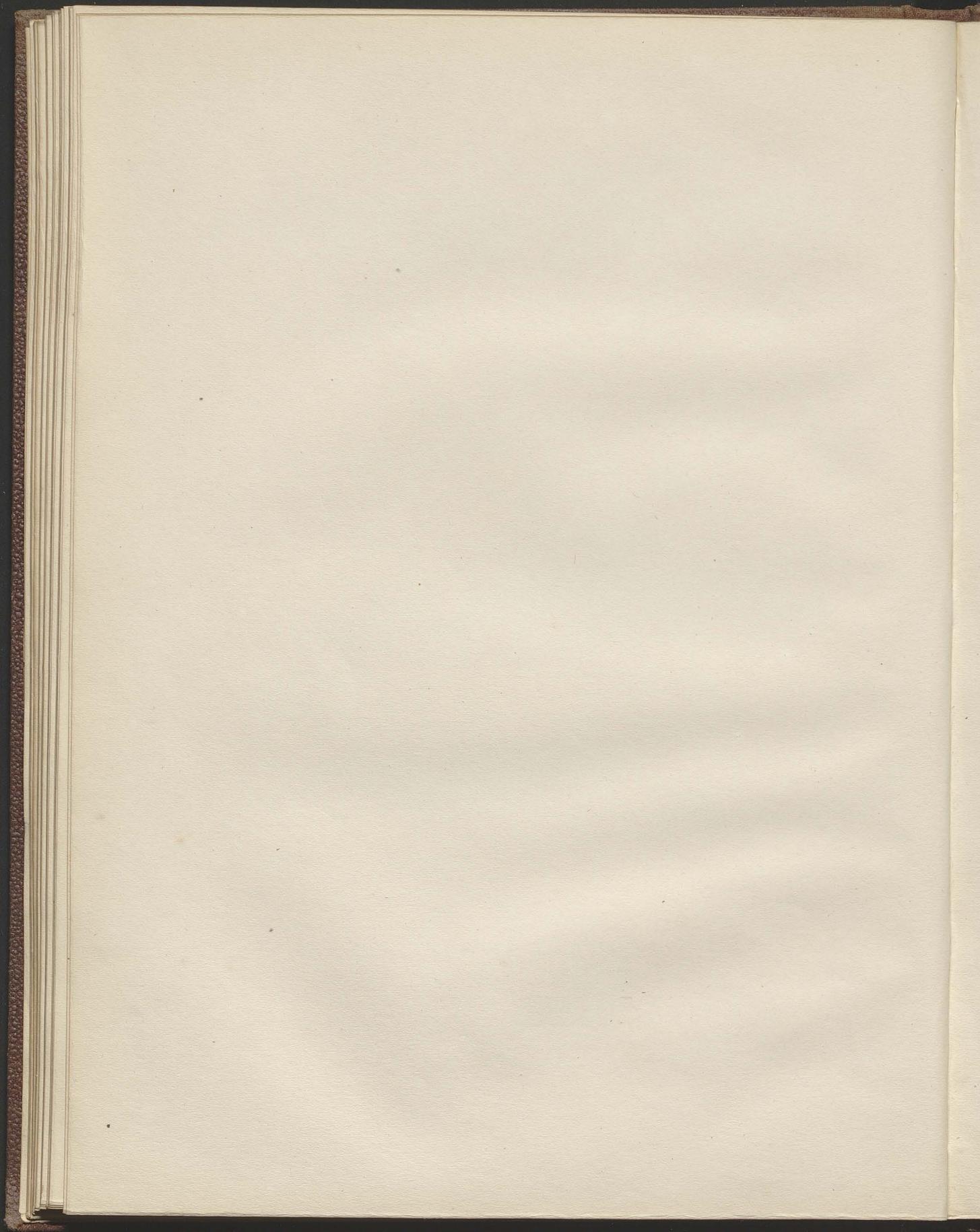

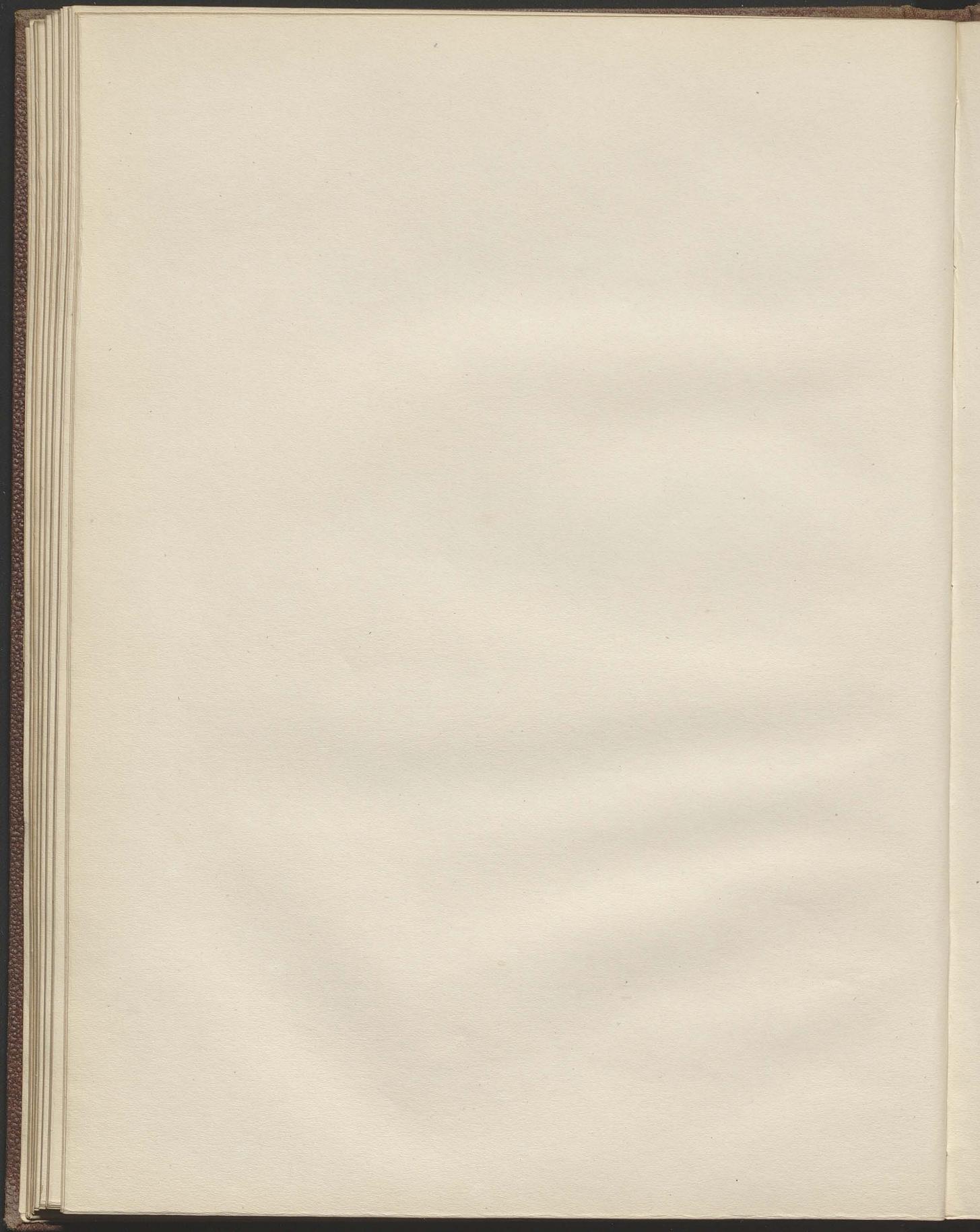

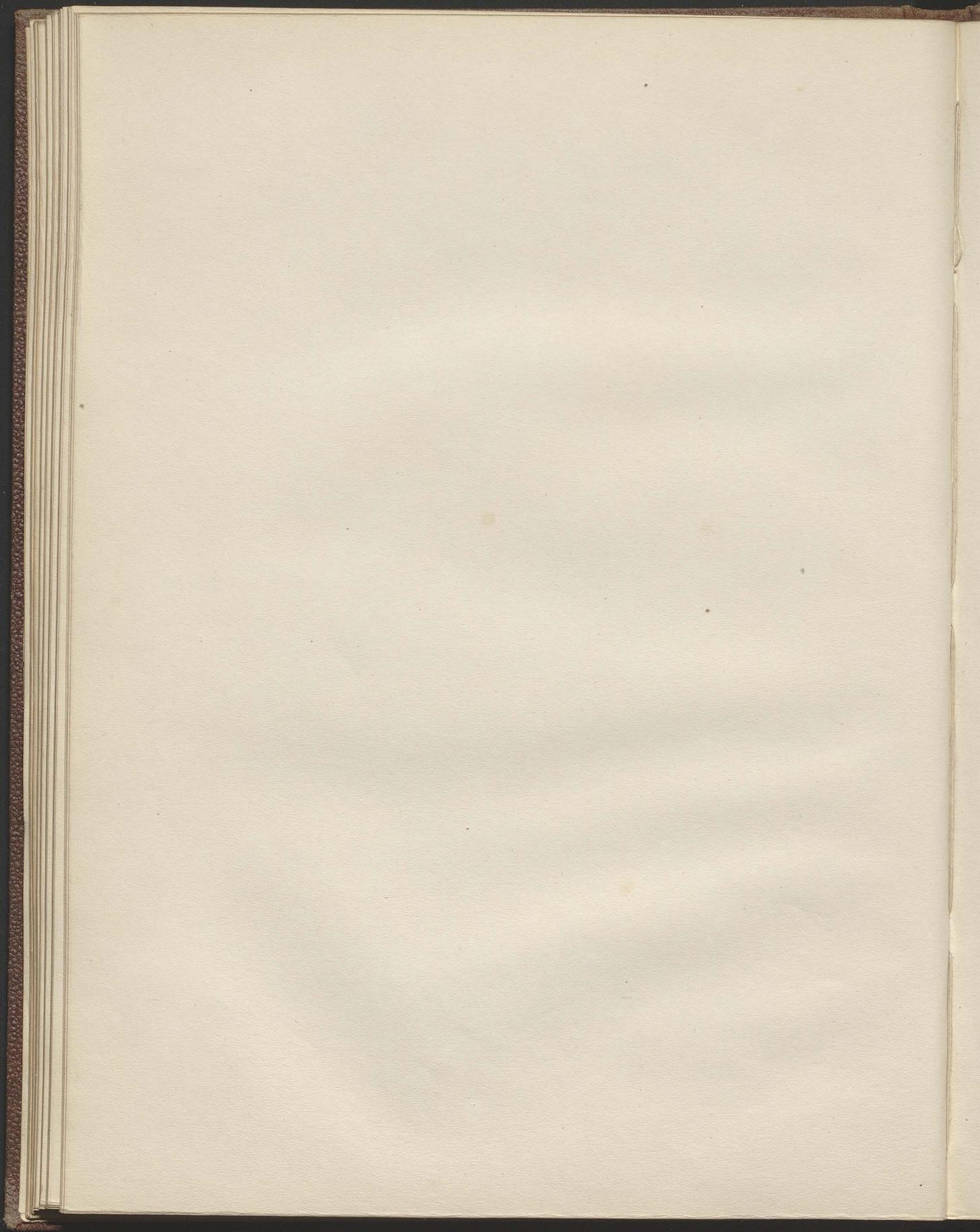

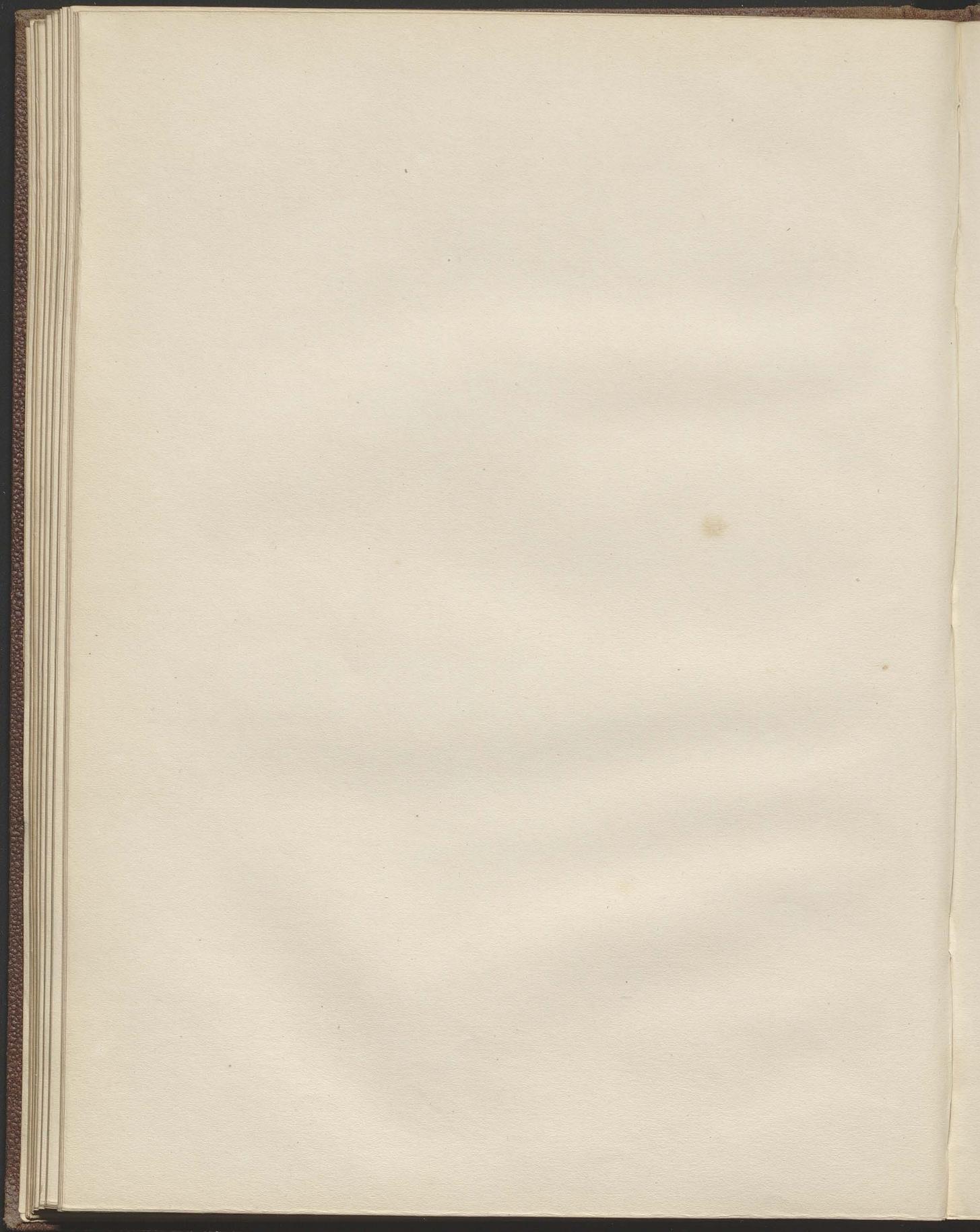

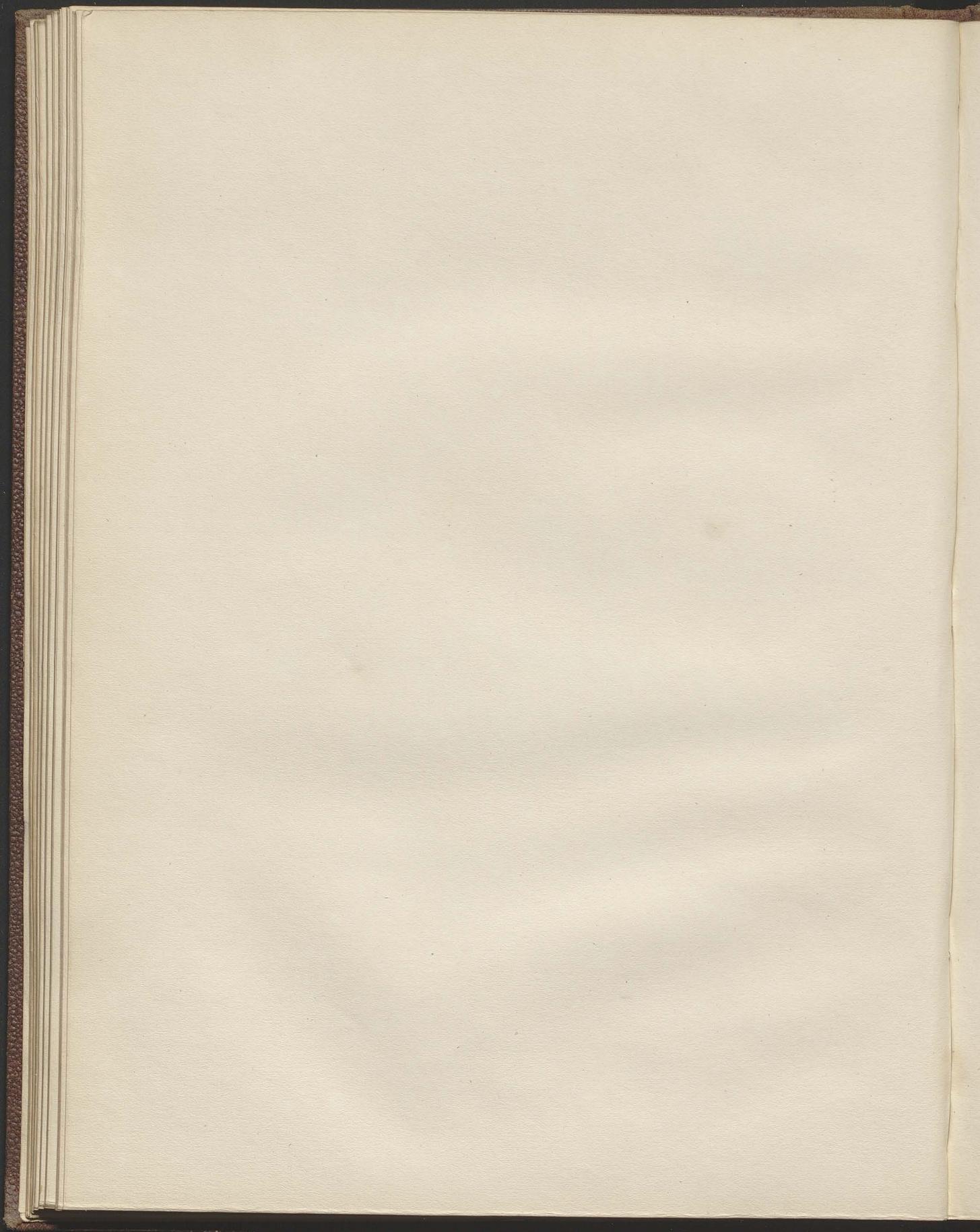

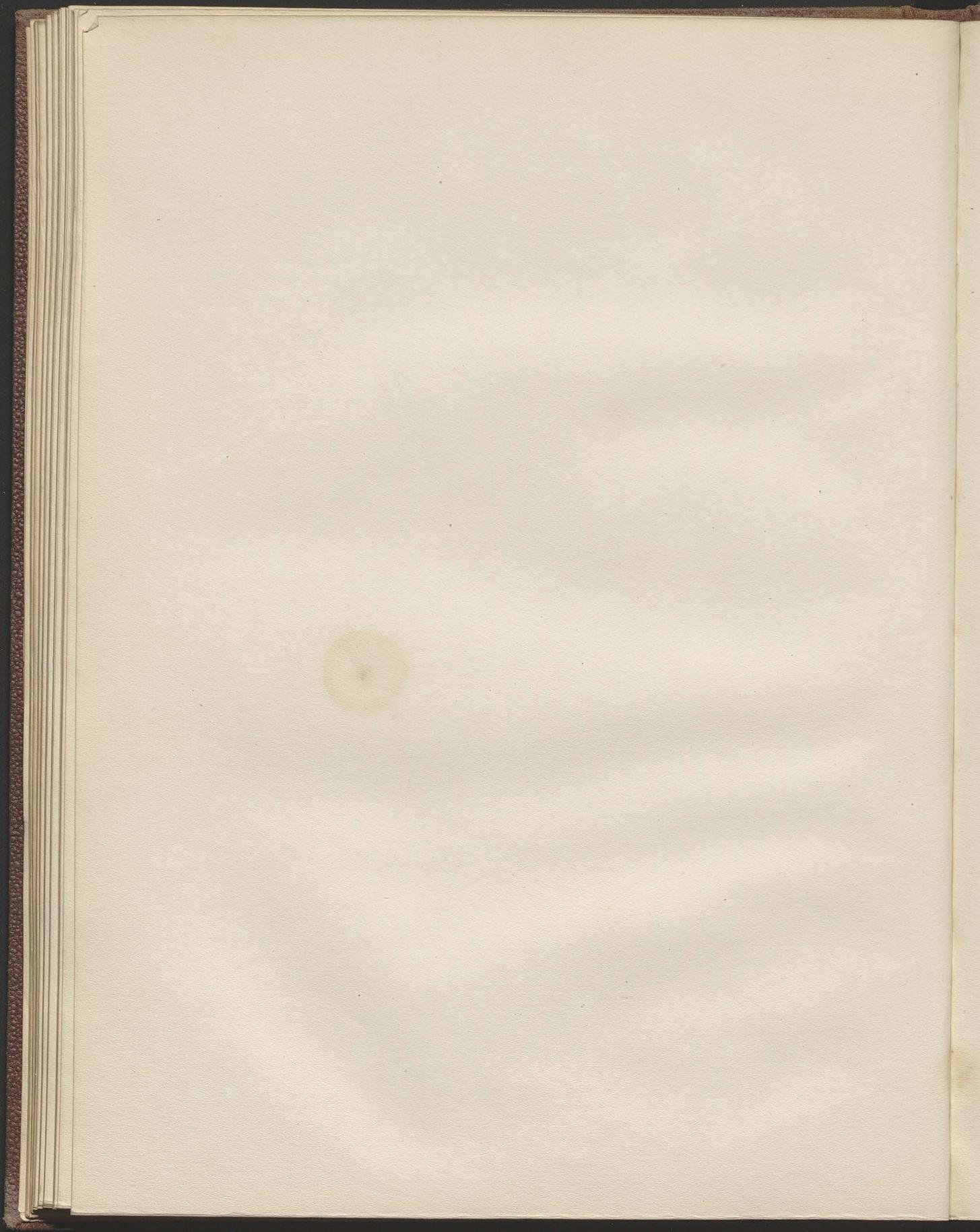

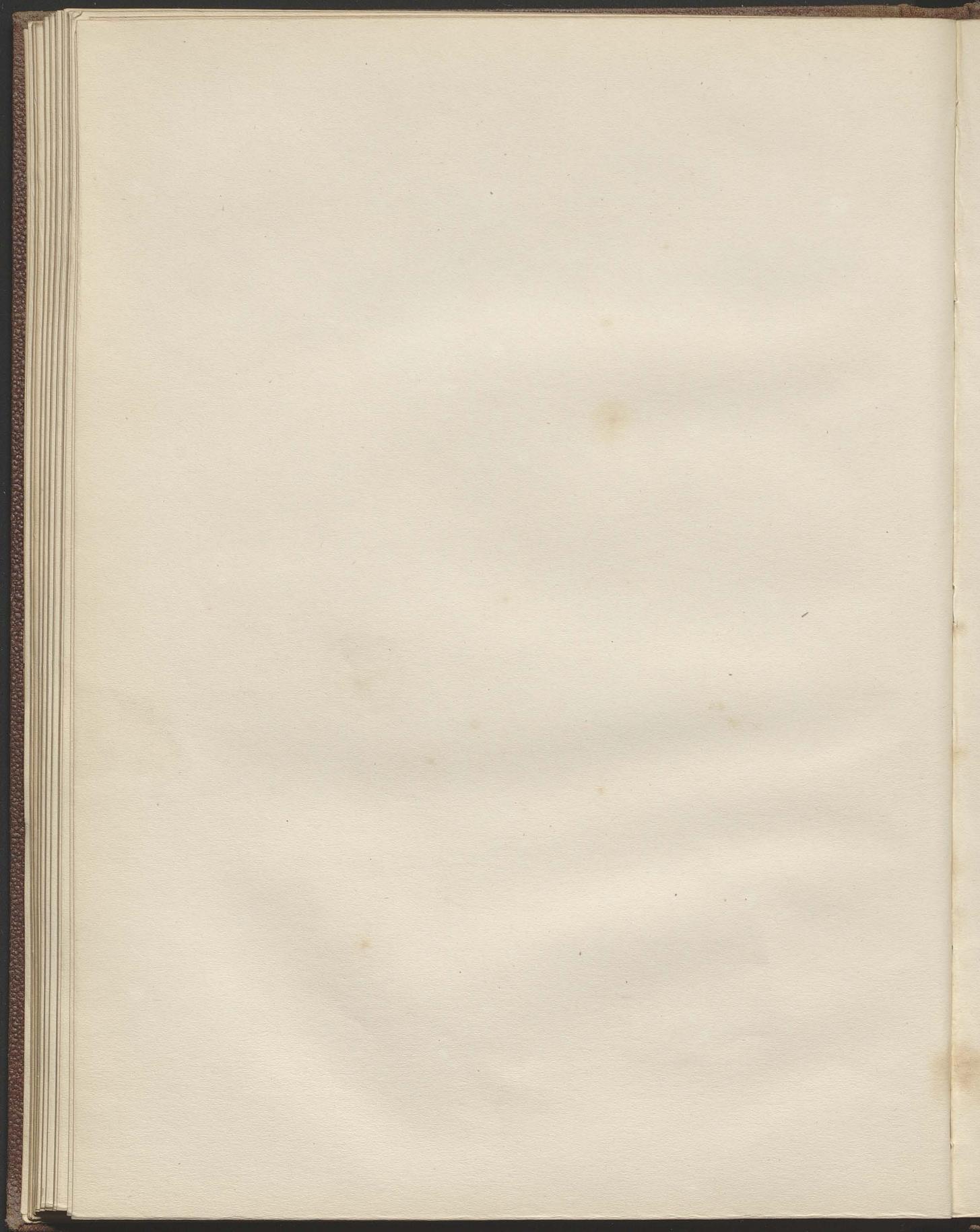

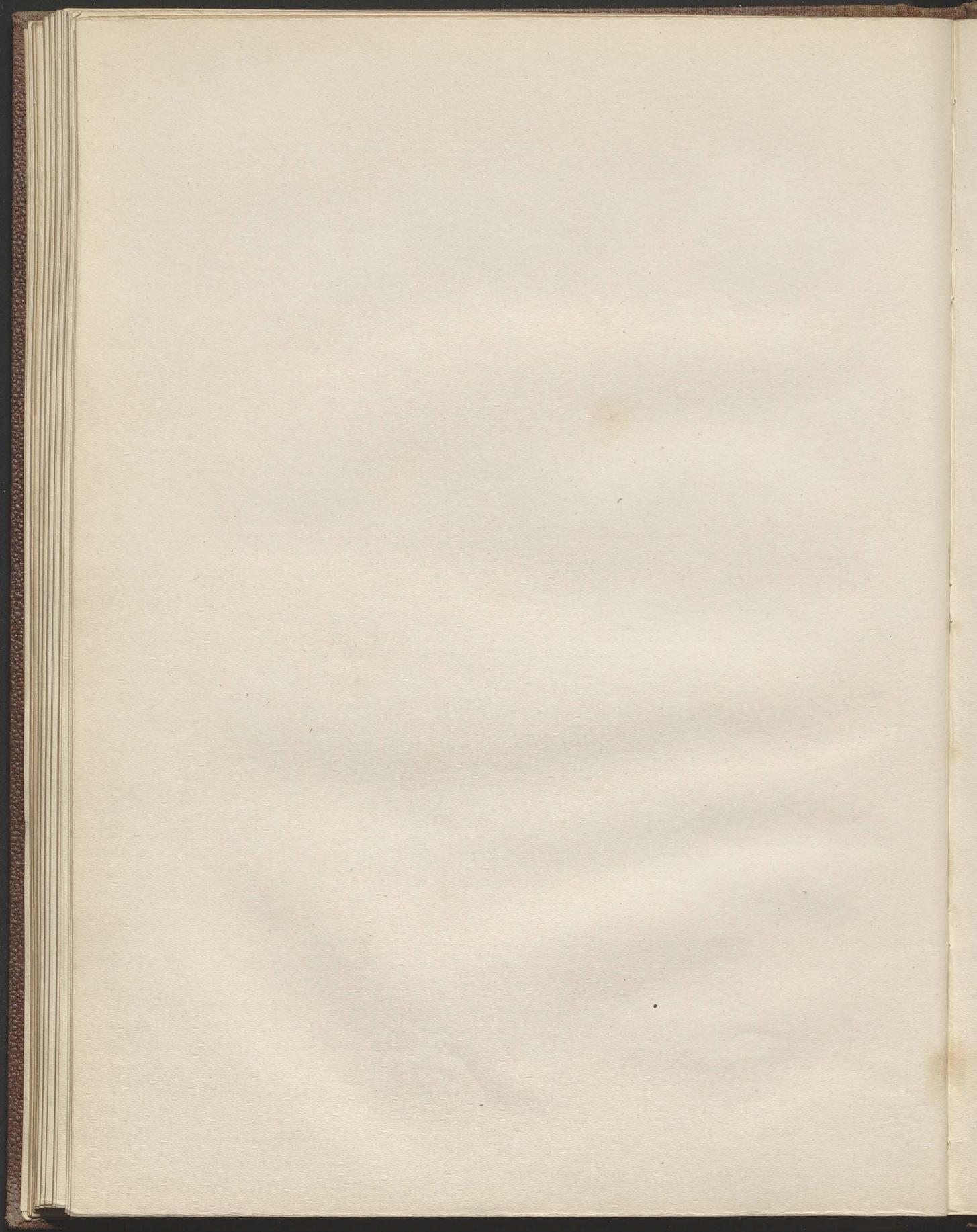

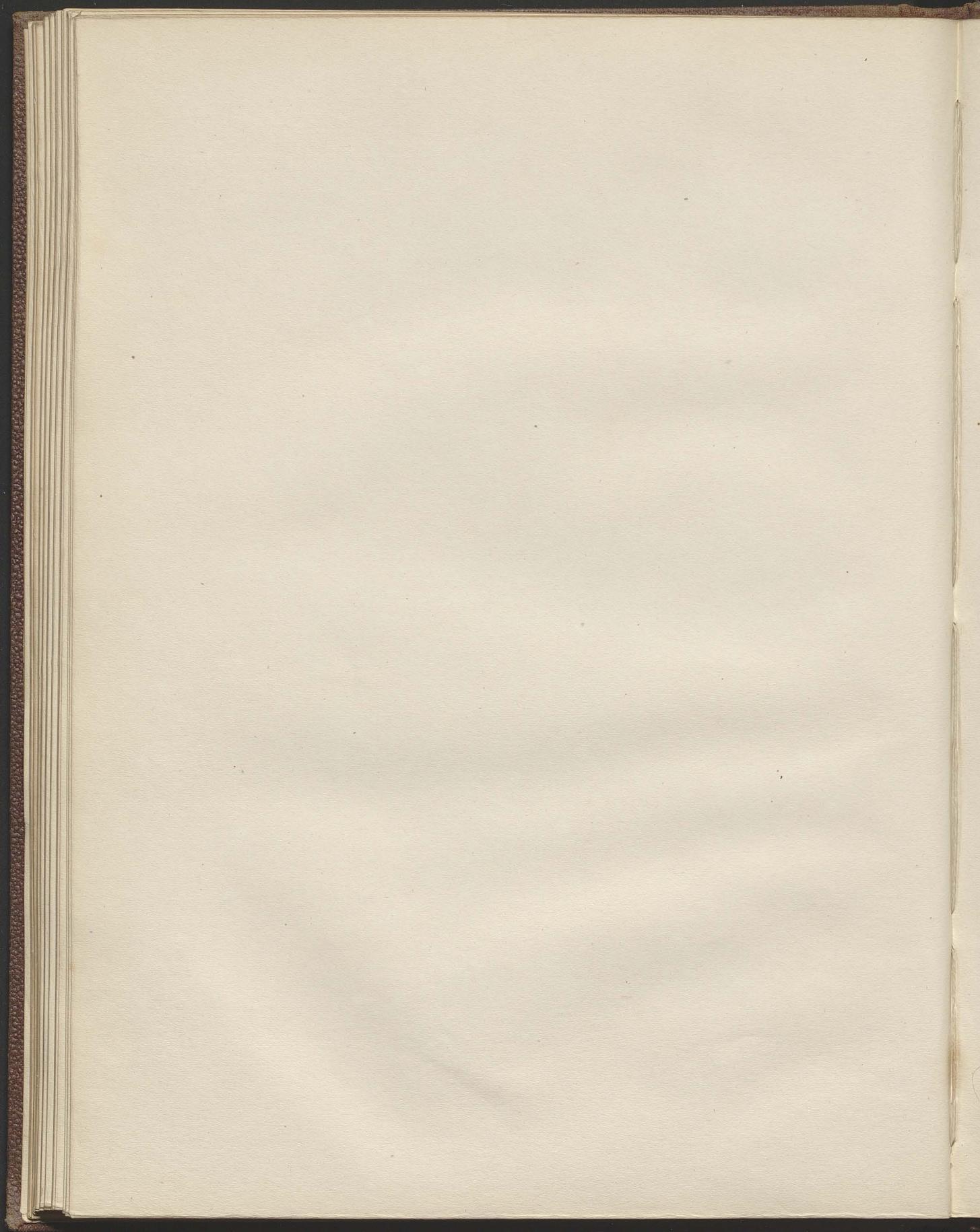

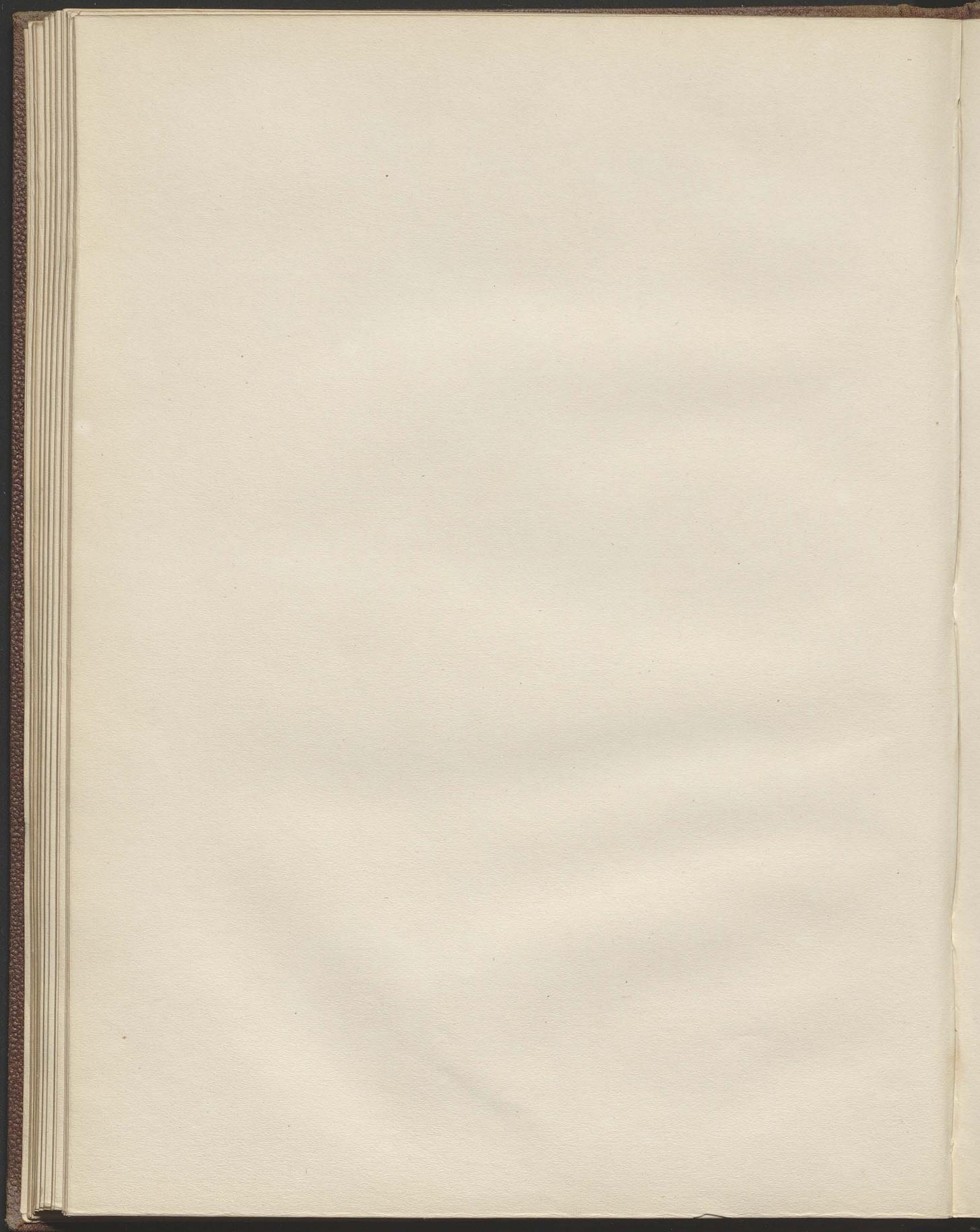

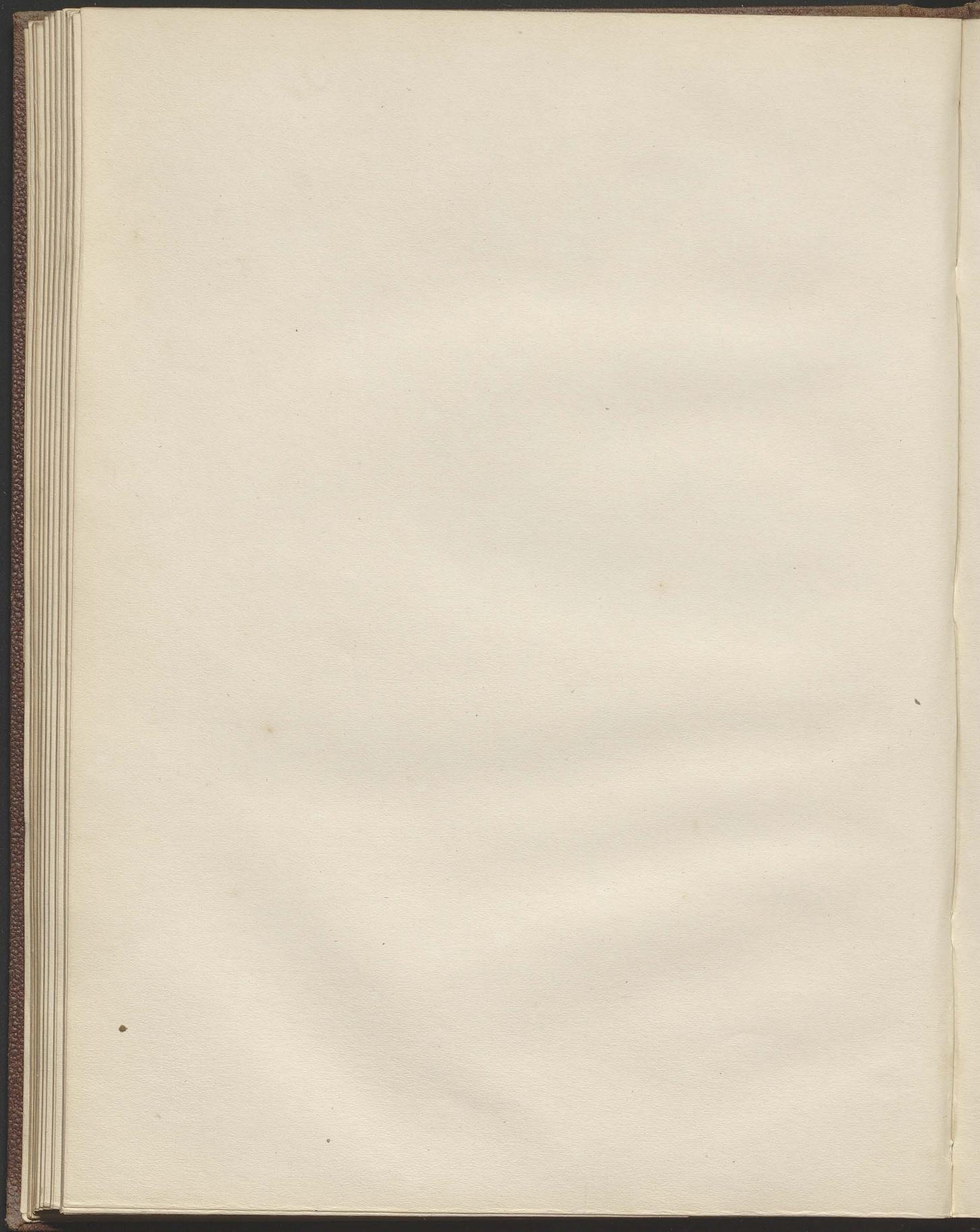

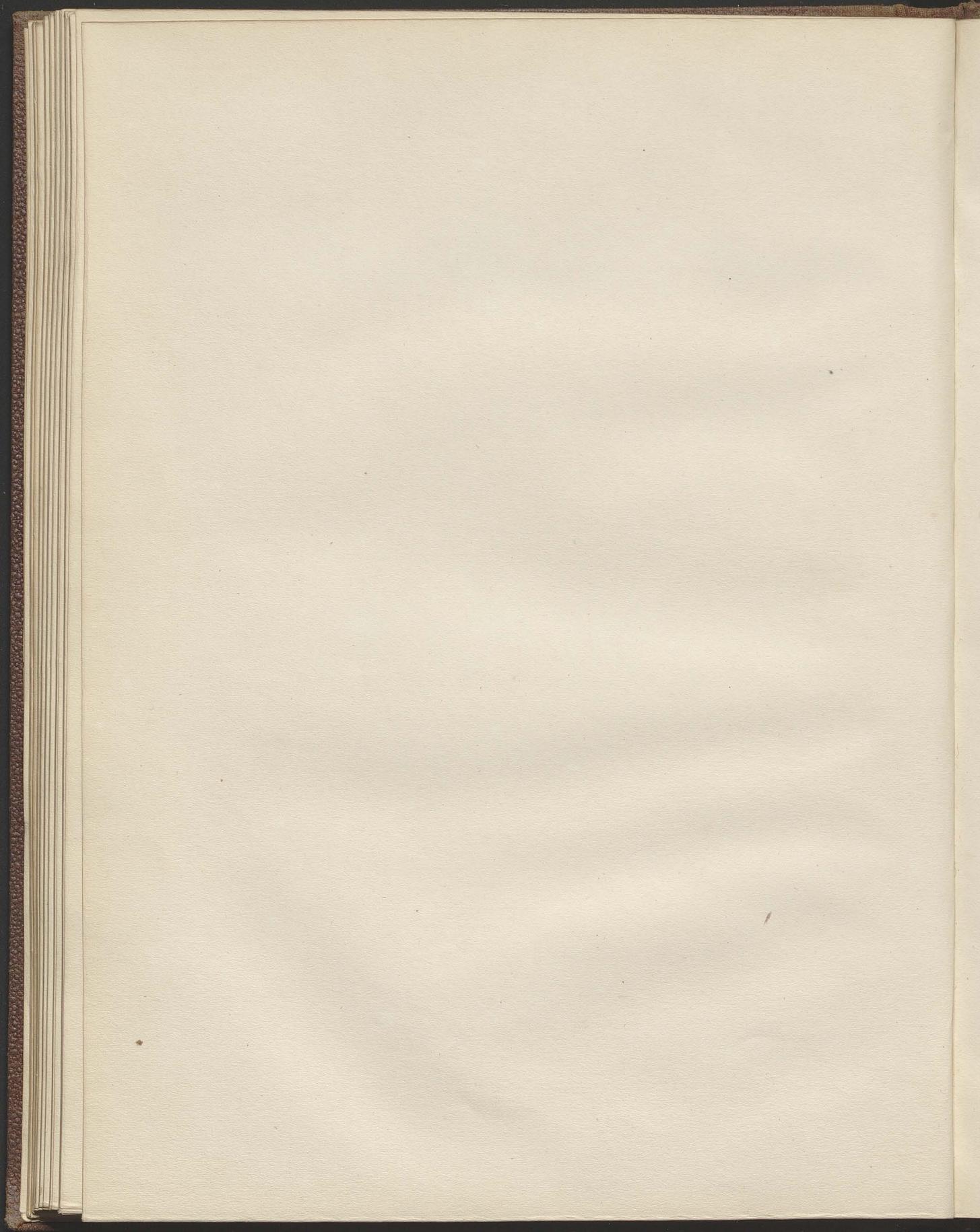

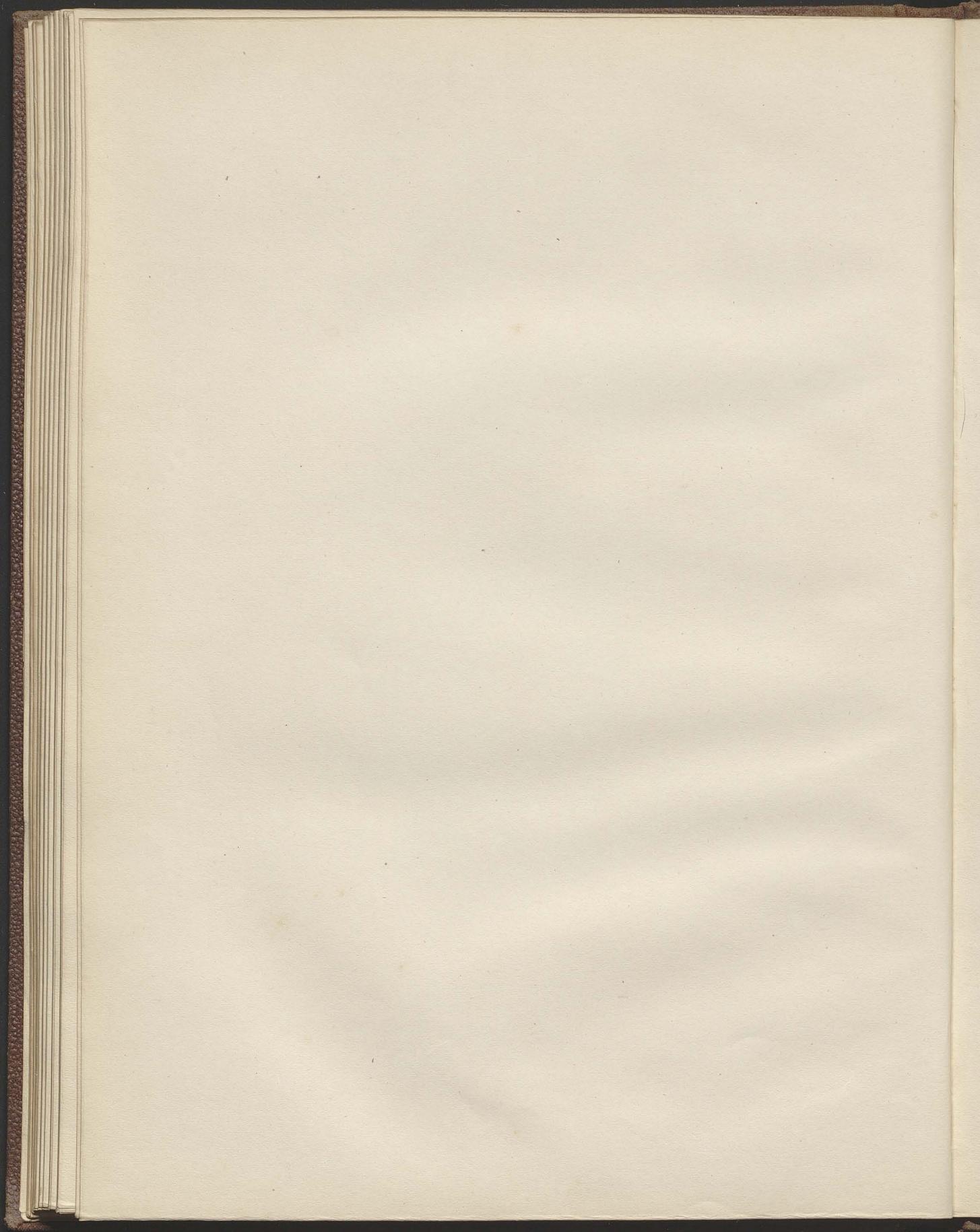

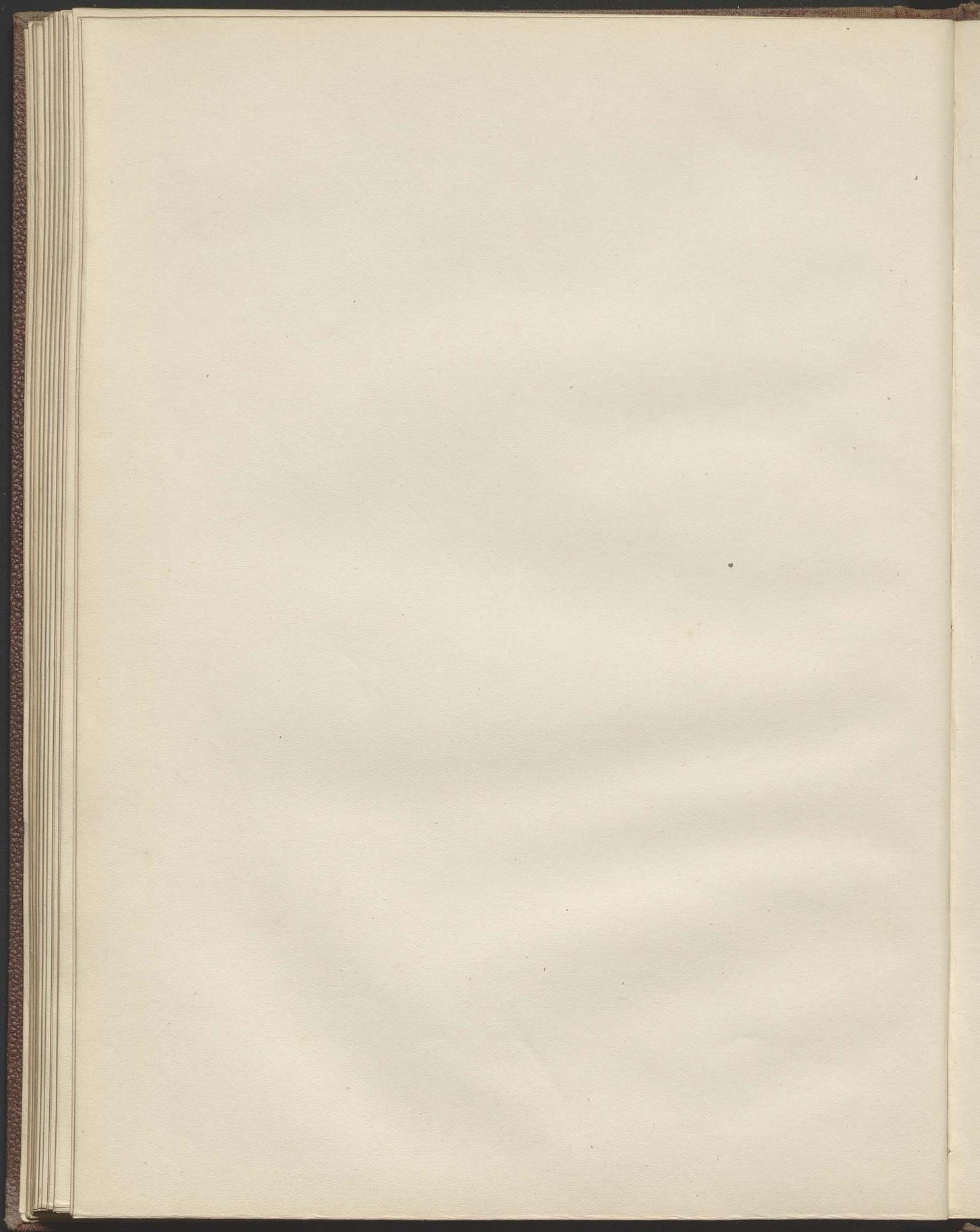

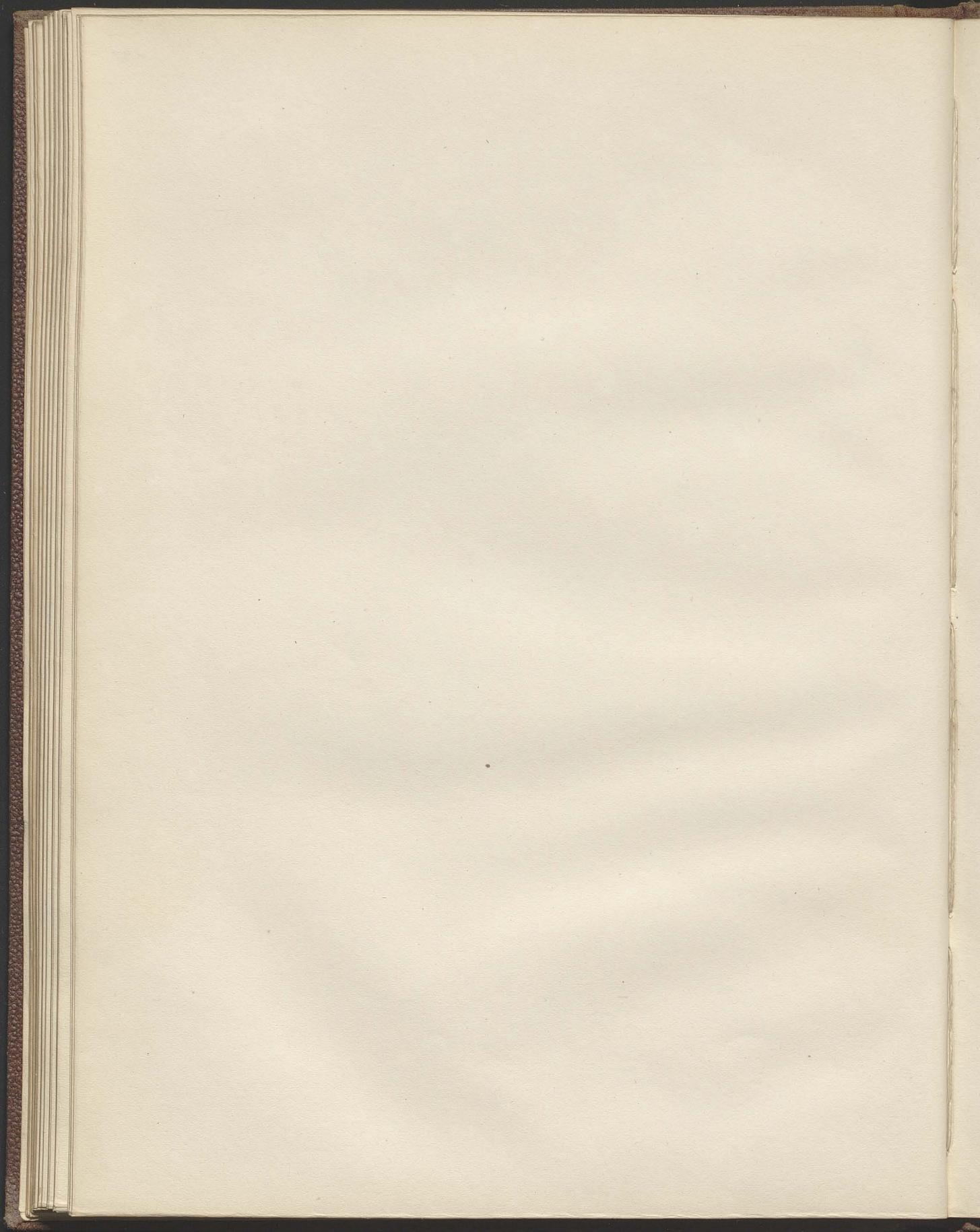

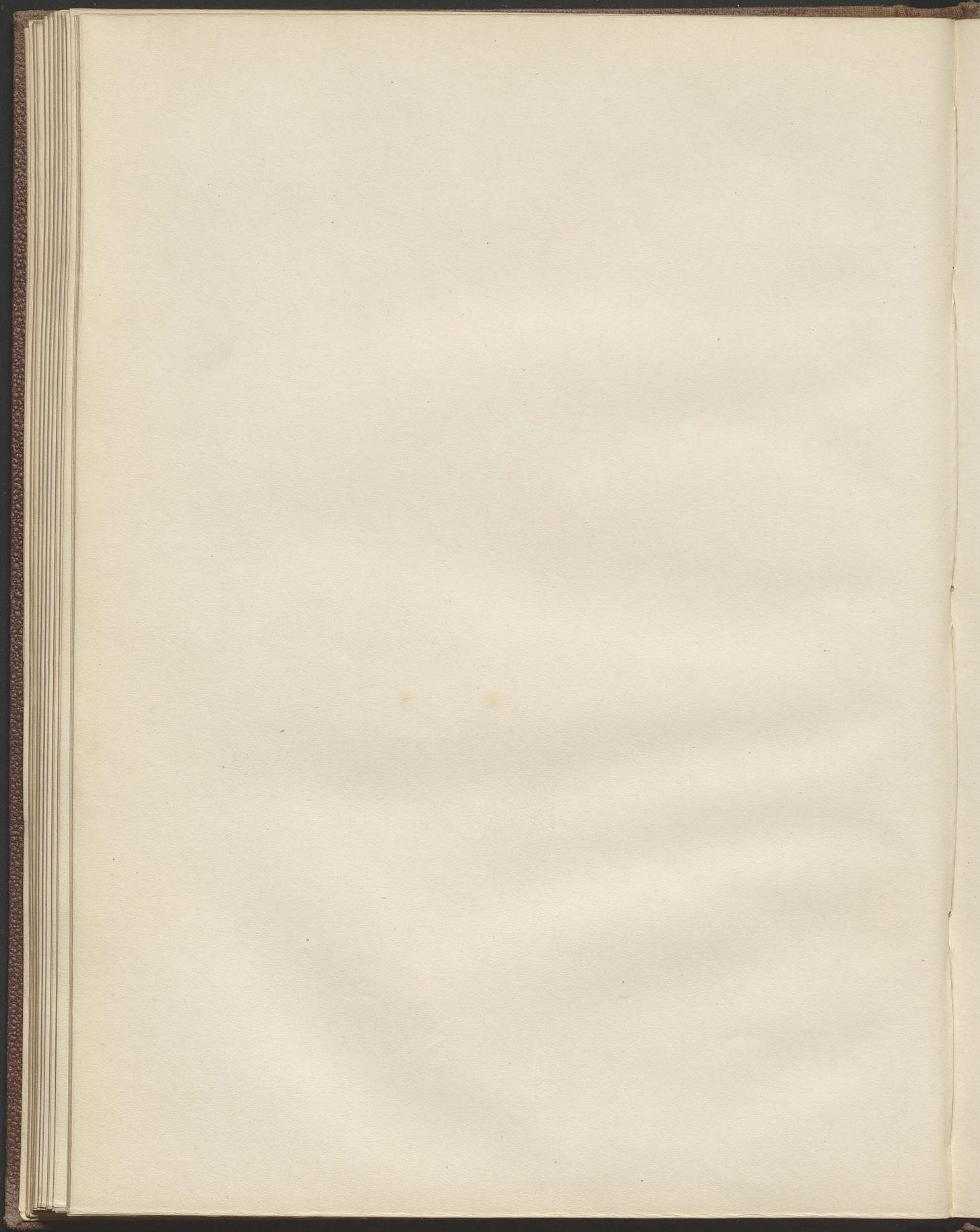

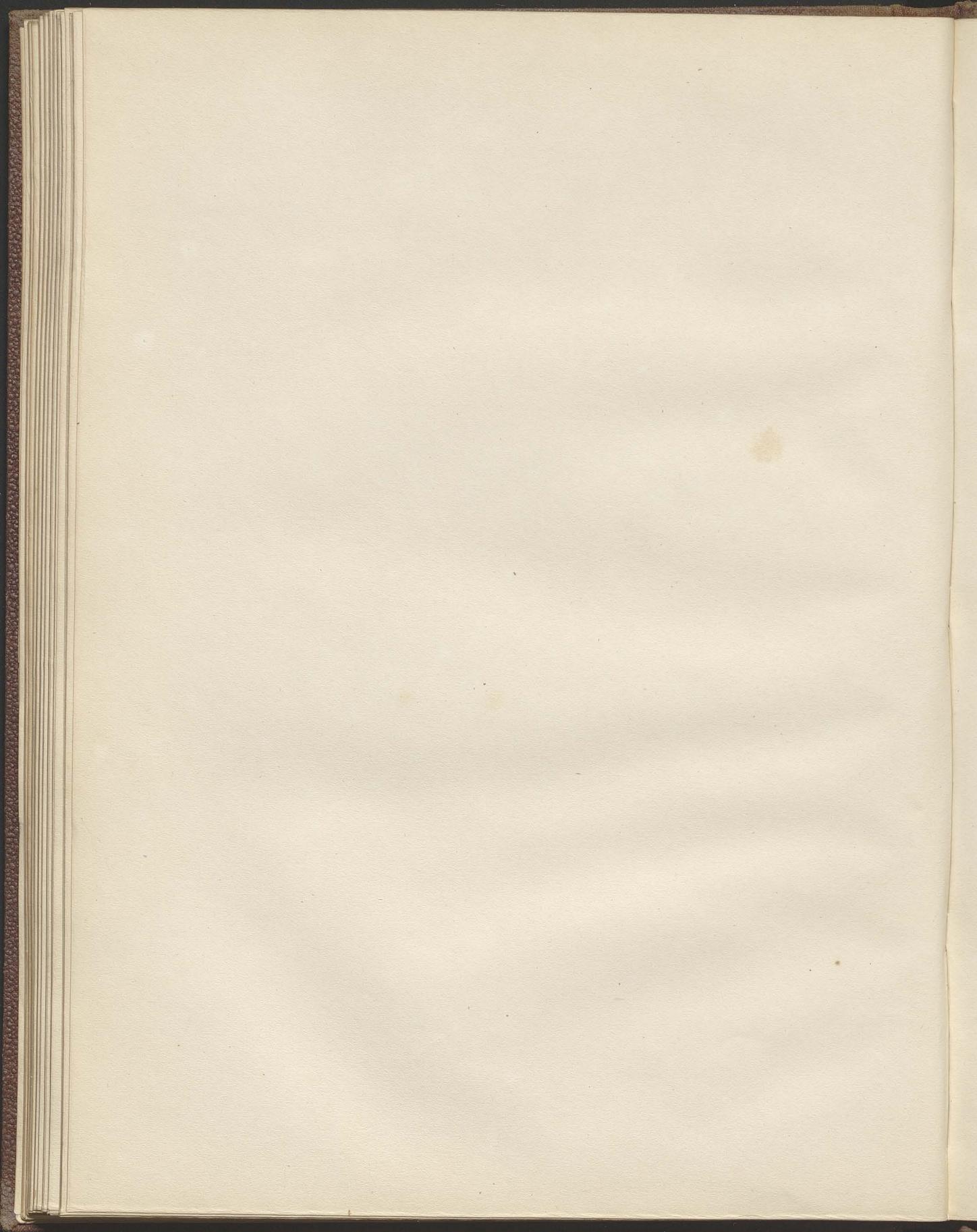

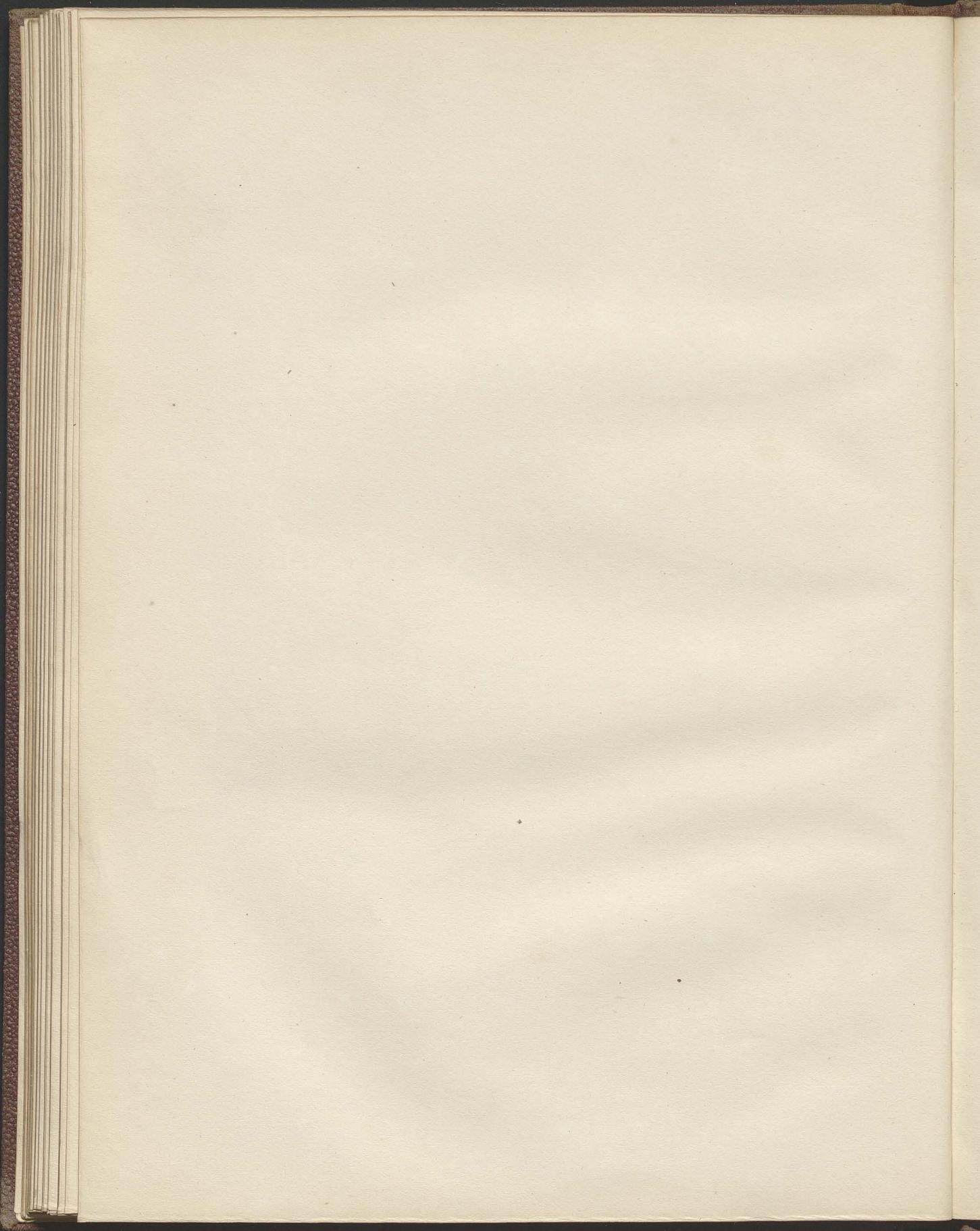
101

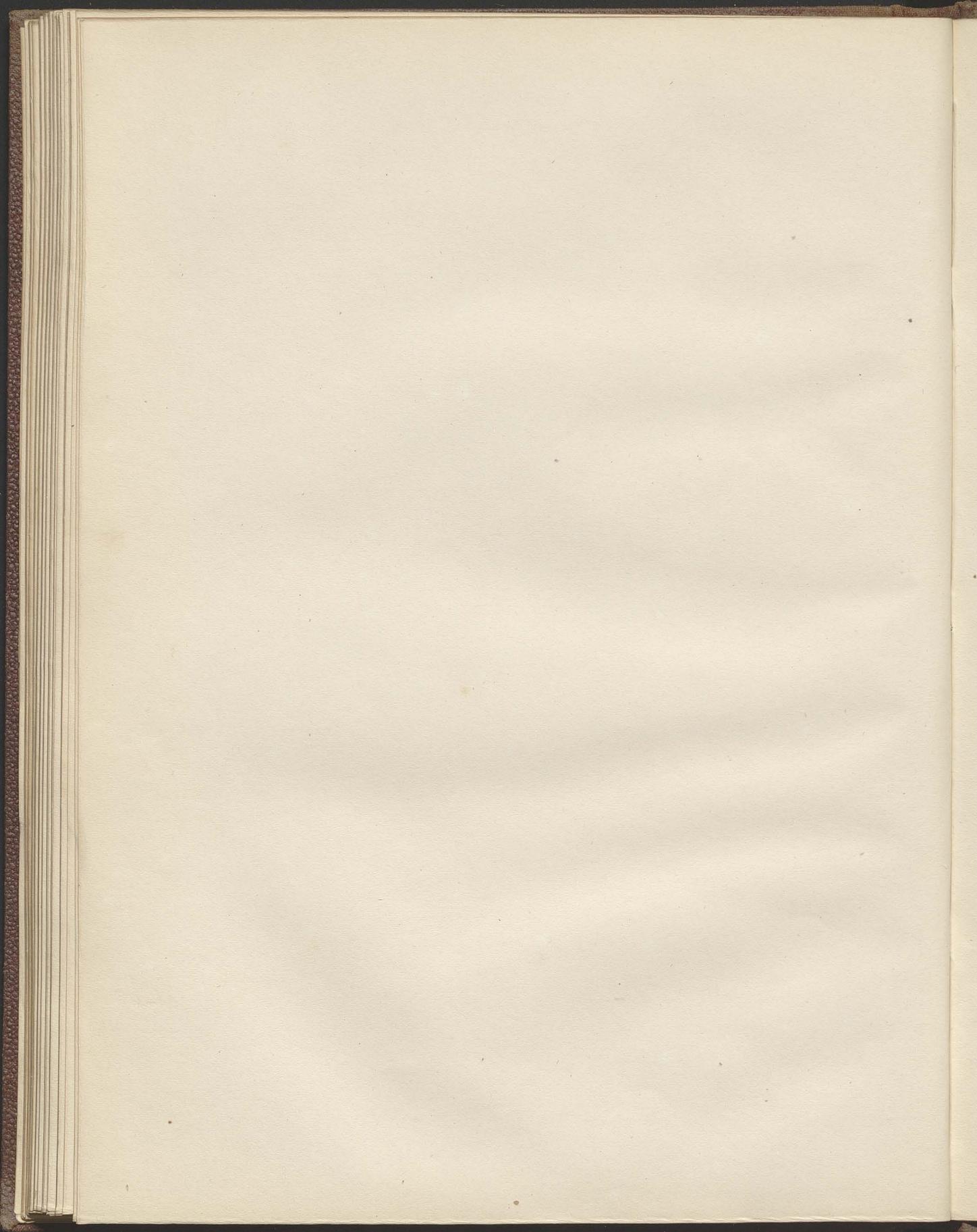

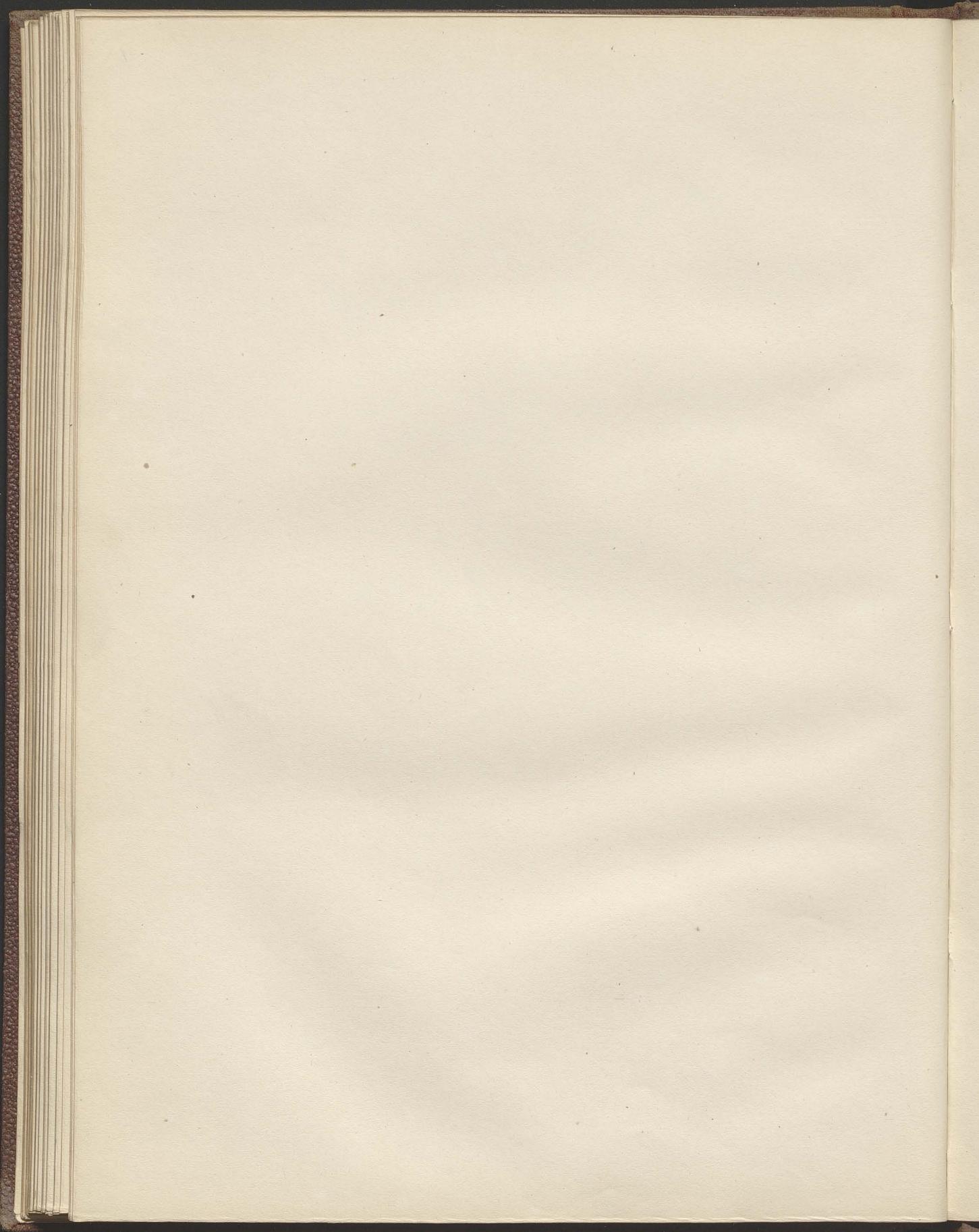

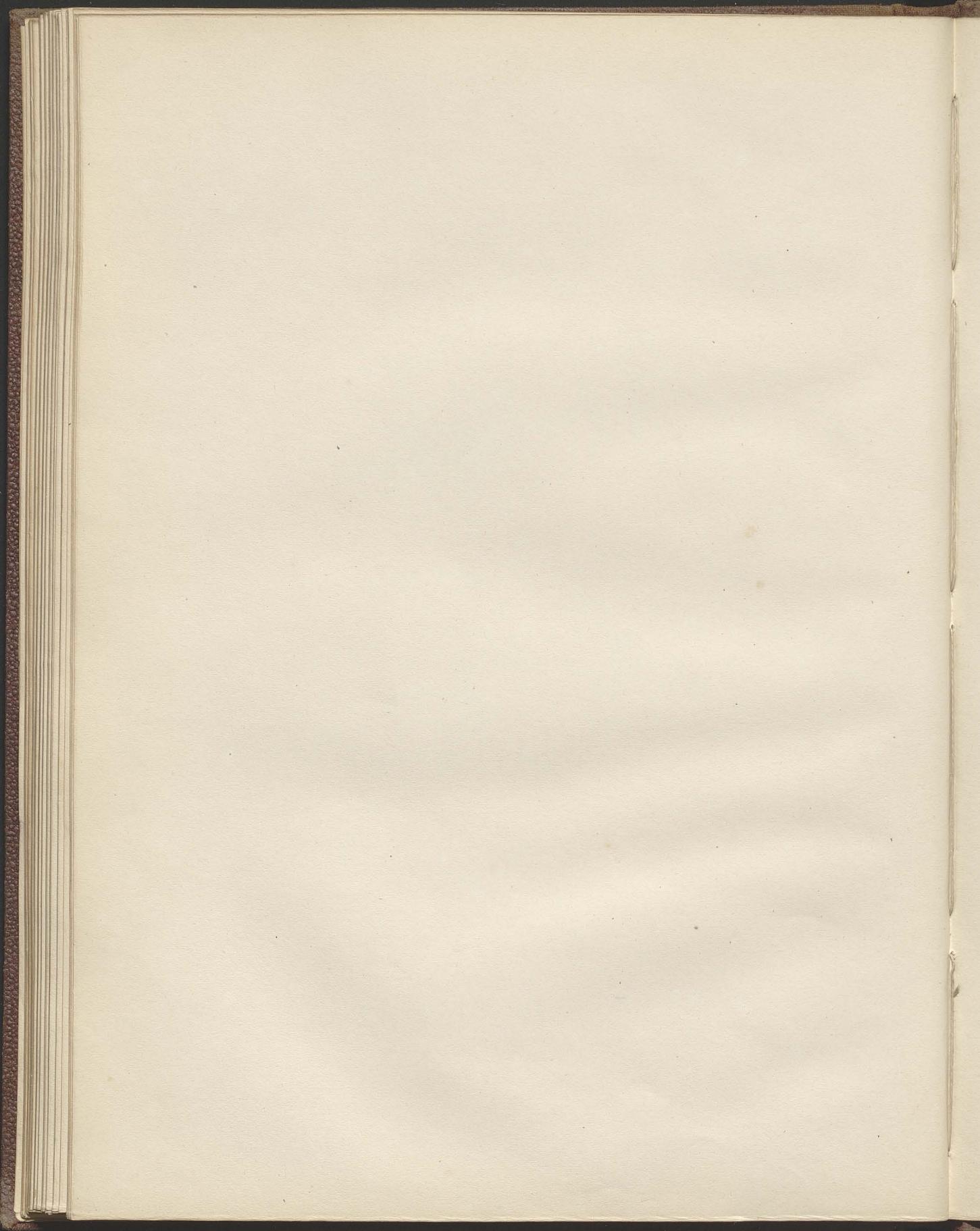

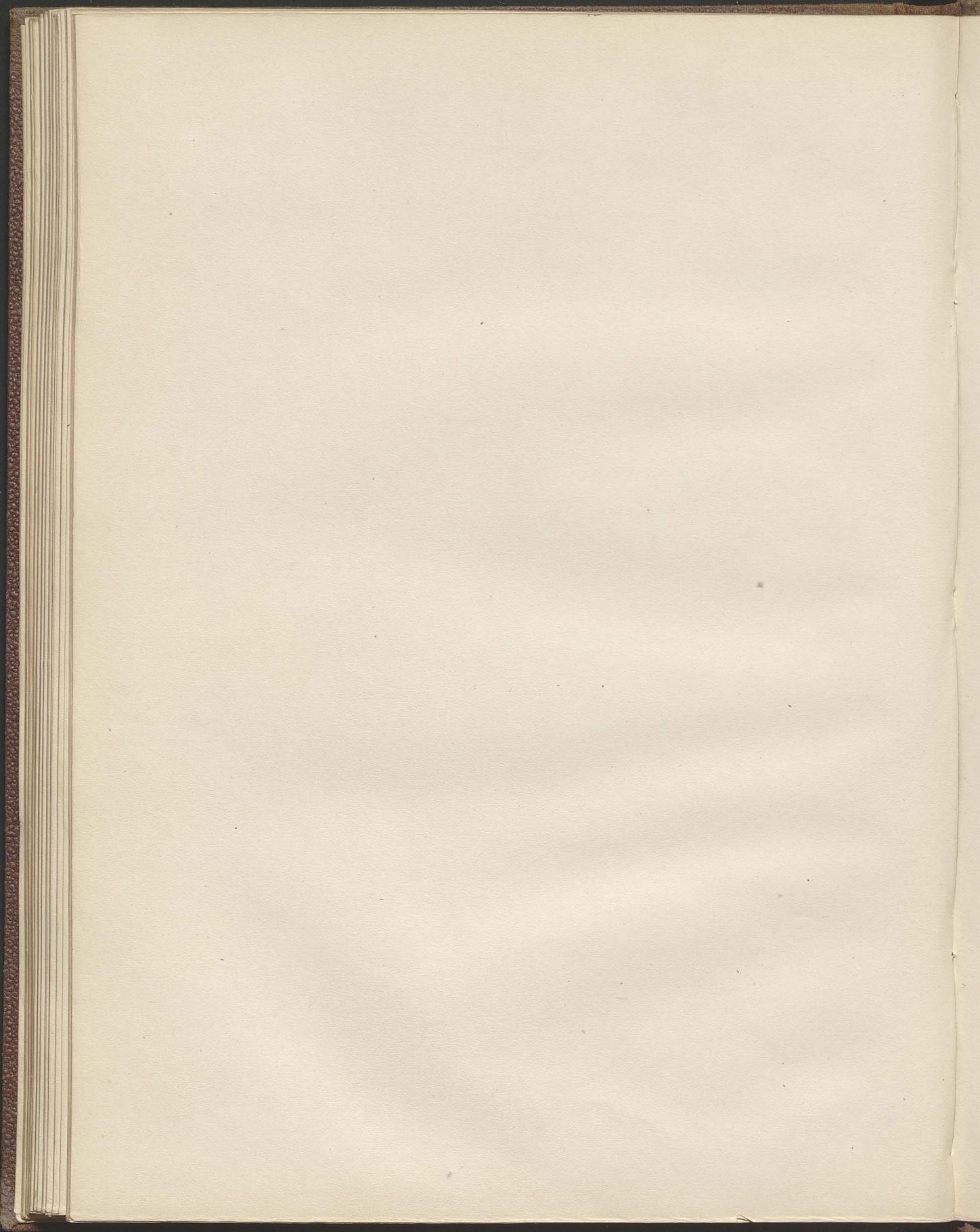

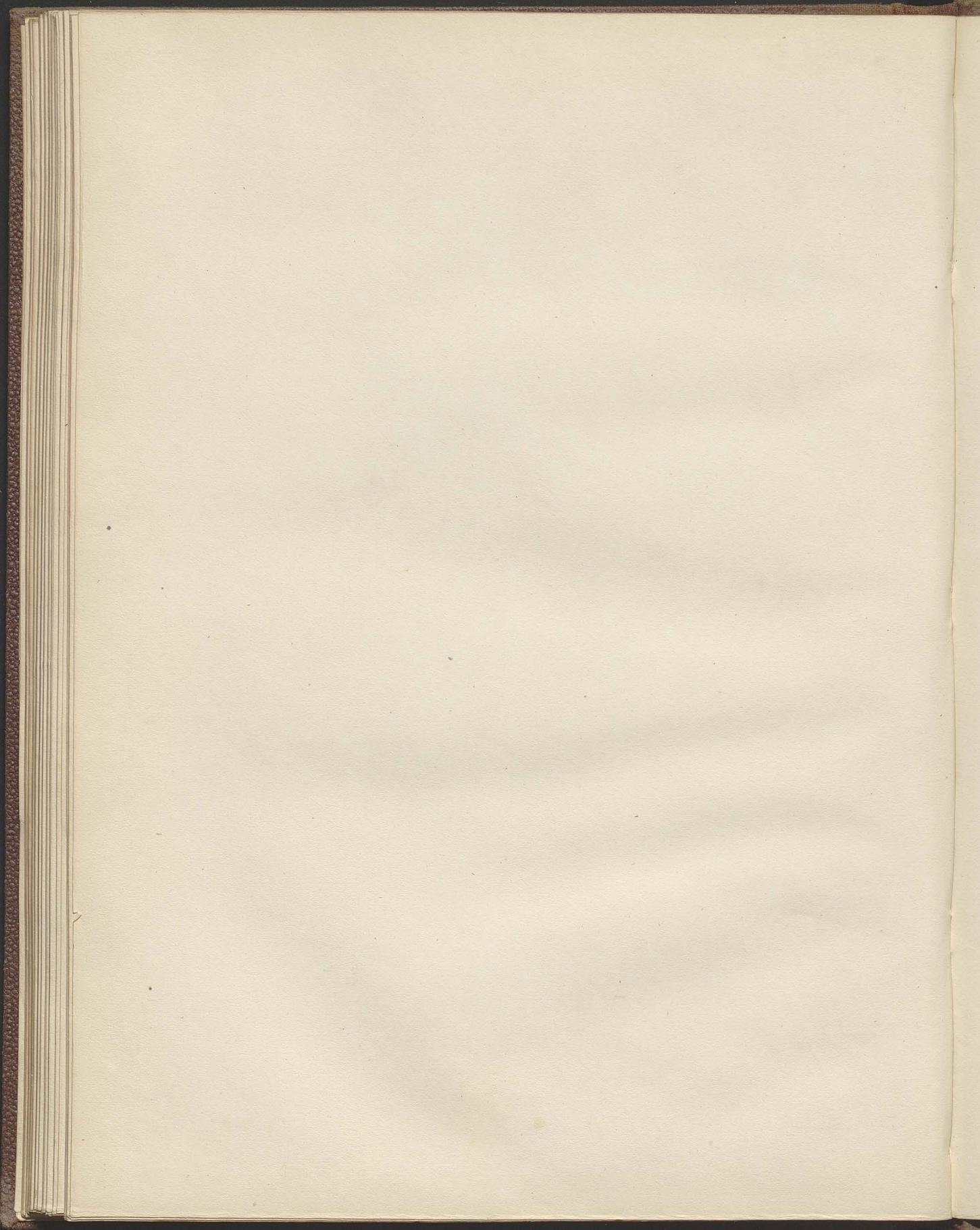

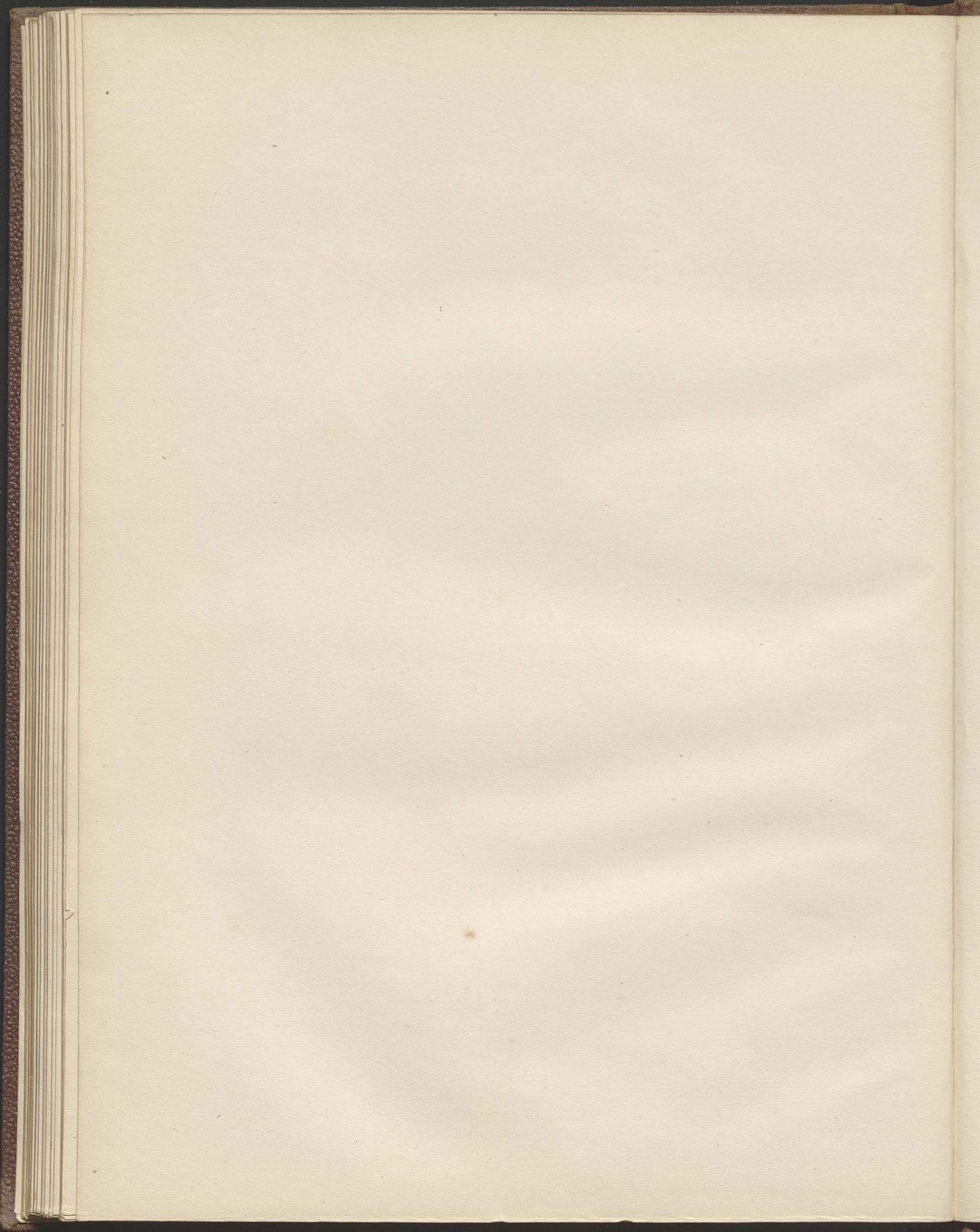

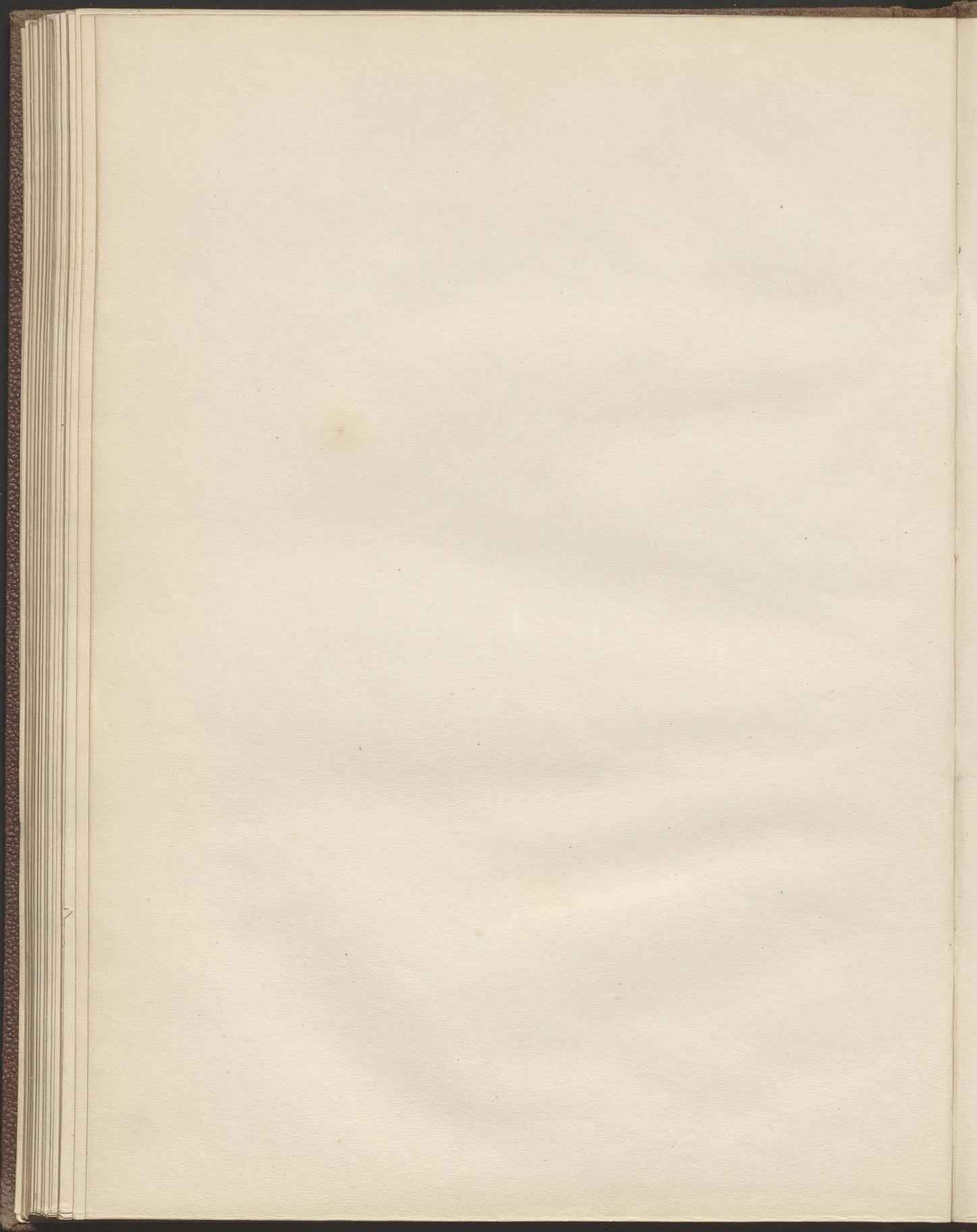

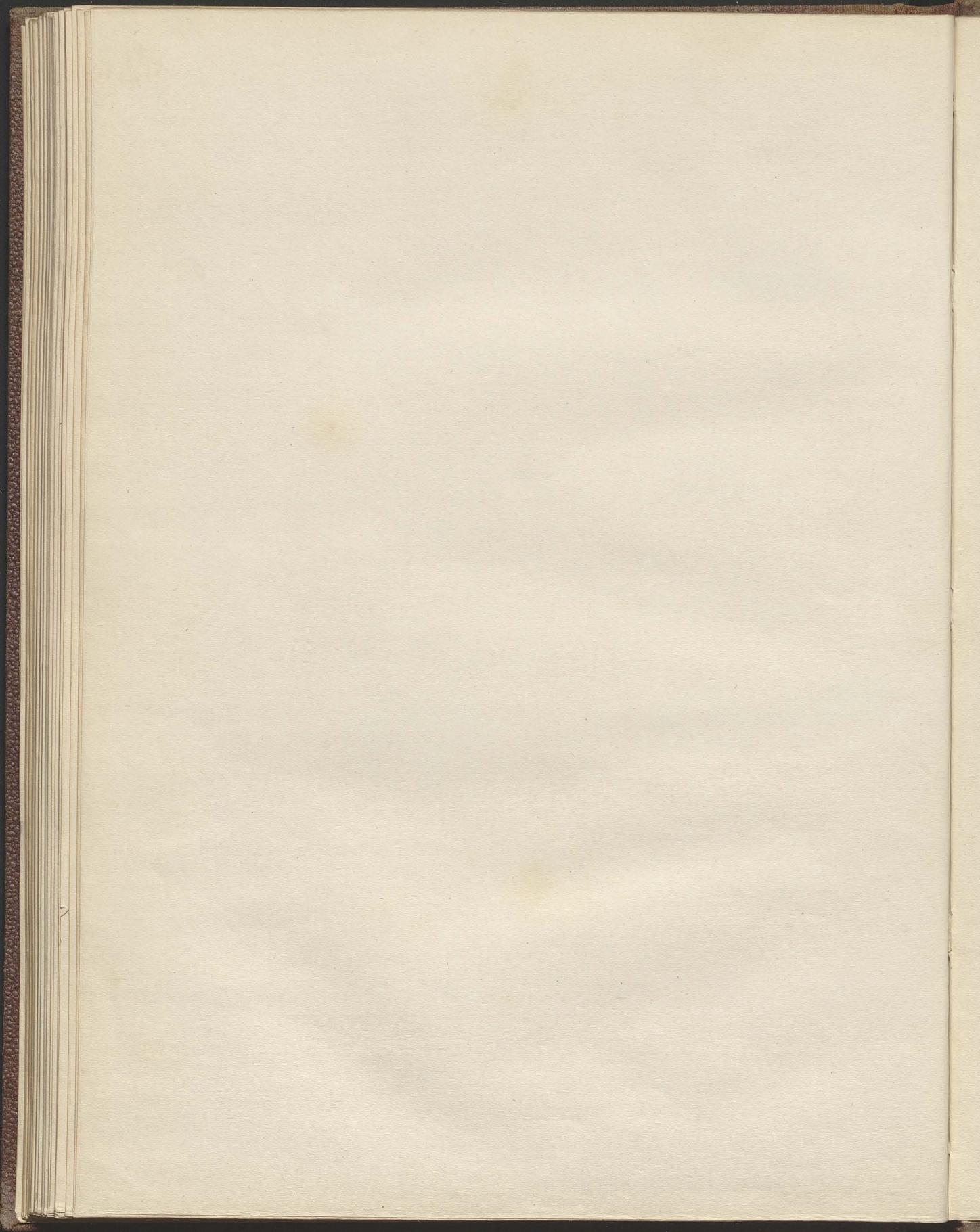

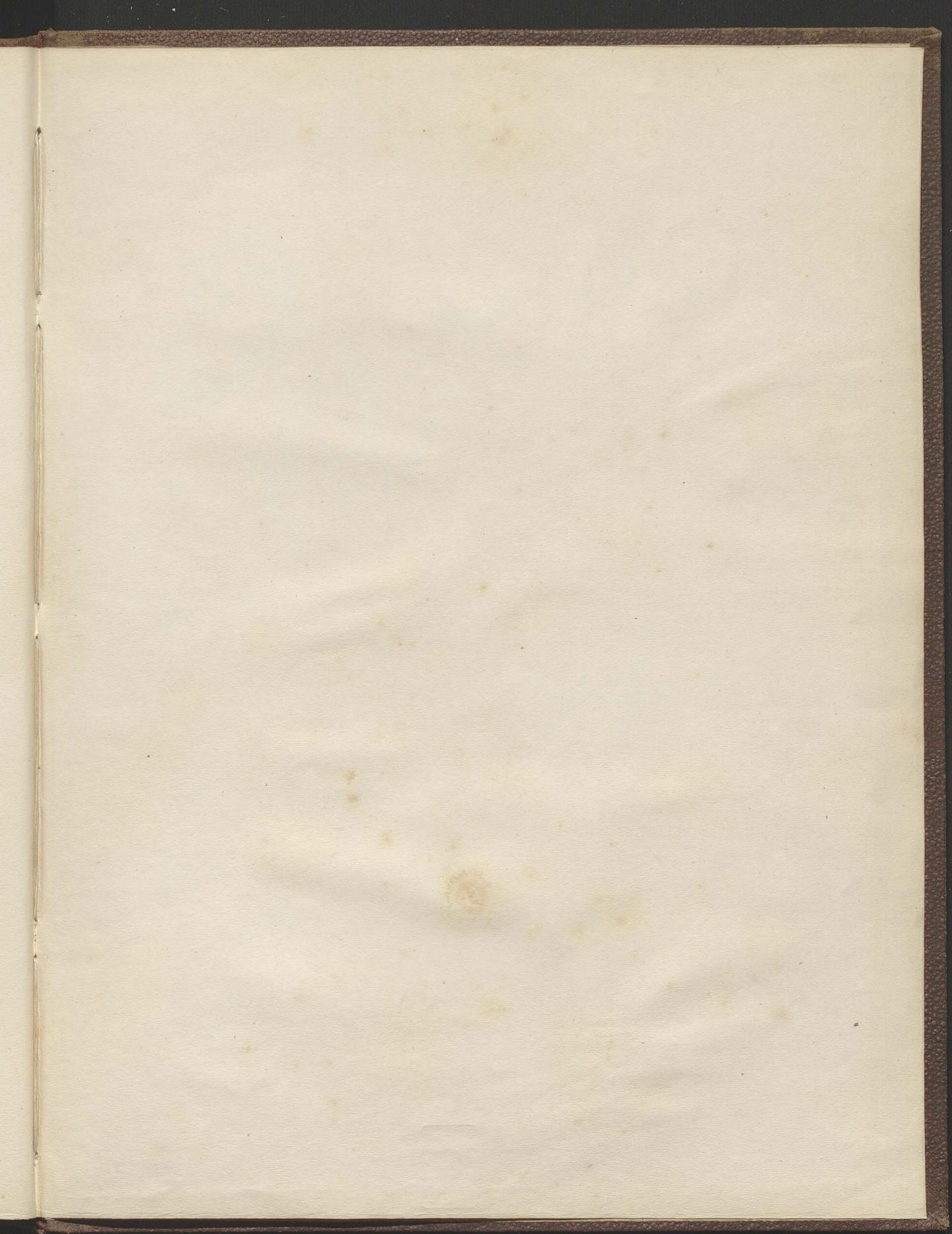

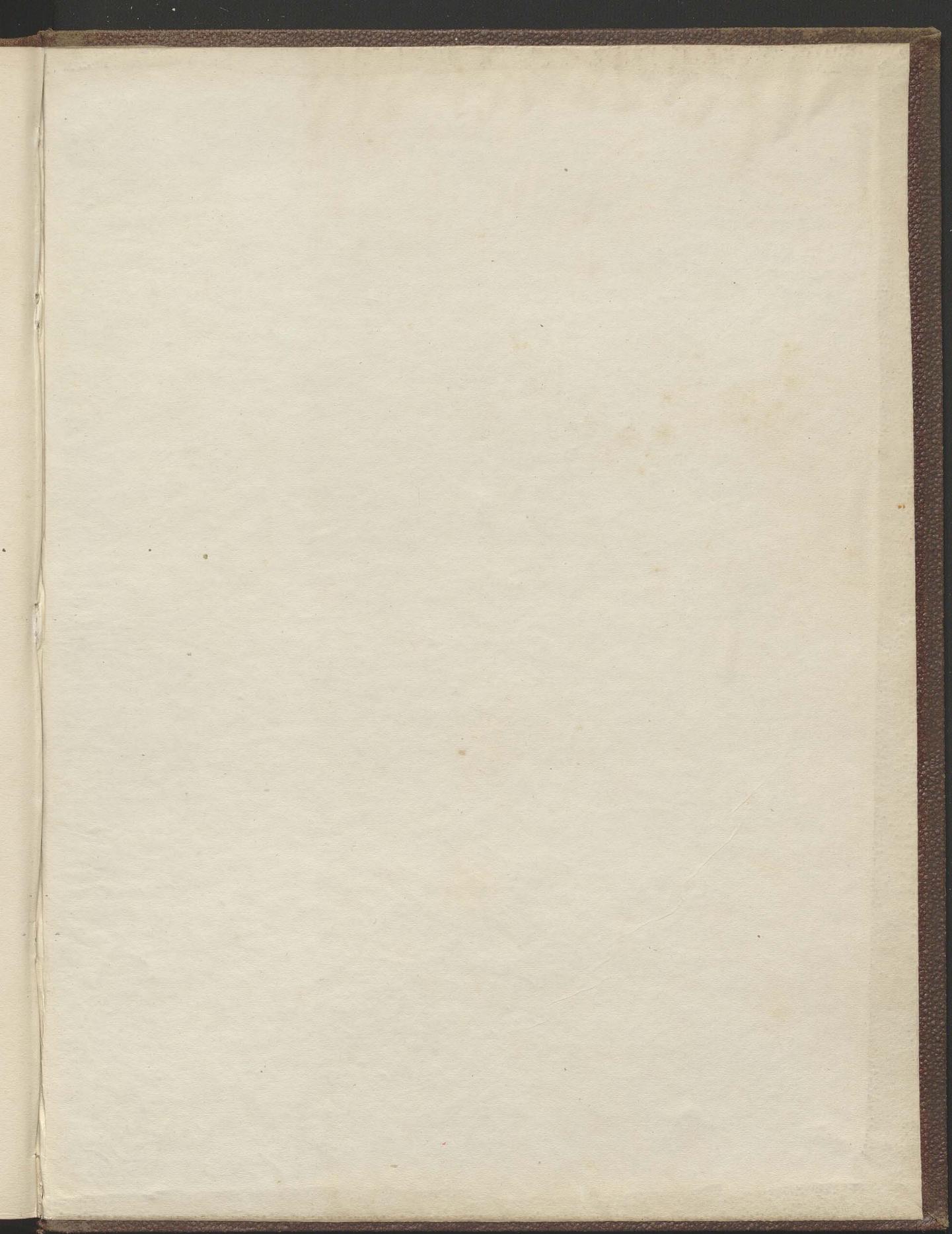

124

MARCH
1888

6